

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- Komission asetus (EY) N:o 522/2002, annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1
- Komission asetus (EY) N:o 523/2002, annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002, yhteisön elintarvikeapuna ja kansallisena elintarvikeapuna toimitettuihin vilja- ja riisialan tuotteisiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 3
- Komission asetus (EY) N:o 524/2002, annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002, pysyvien tarjouskilpailujen avaamisesta Espanjan, Kreikan ja Italian interventiolinten hallussa olevan rehuksi tarkoitetun riisin myymiseksi uudelleen sisämarkkinoilla annettujen asetusten (EY) N:o 1938/2001, (EY) N:o 1939/2001 ja (EY) N:o 1940/2001 muuttamisesta 5
- * **Komission asetus (EY) N:o 525/2002, annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöistä maito- ja maitotuotealan vientitodistusten ja vientitukien osalta annetusta asetuksesta (EY) N:o 174/1999 poikkeamisesta 8**
- Komission asetus (EY) N:o 526/2002, annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002, viinialan vientitodistusten antamisesta 9
- Komission asetus (EY) N:o 527/2002, annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002, yhteisön Puolan tasavallan, Unkarin tasavallan, Tšekin tasavallan, Slovakian, Bulgarian sekä Romanian kanssa tekemissä sopimuksissa määrätyn järjestelmän mukaisesti maaliskuussa 2002 jätettyjen tiettyjä sianlihavalmisteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä 10
- Komission asetus (EY) N:o 528/2002, annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002, yhteisön Slovenian kanssa tekemässä sopimuksessa määrätyn järjestelmän mukaisesti maaliskuussa 2002 jätettyjen tiettyjä sianlihavalmisteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä 12
- Komission asetus (EY) N:o 529/2002, annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002, maaliskuussa 2002 jätettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä koskien tuontitariffikiintiöiden avaamista ja hallintaa sianliha-alalla tiettyjen tuotteiden osalta 1 päivän huhtikuuta ja 30 päivän kesäkuuta 2002 välisellä kaudella 14

Komission asetus (EY) N:o 530/2002, annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002, maaliskuussa 2002 jätettyjen tiettyjä sianliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä tiettyjen sianlihaa ja tiettyjä muita maataloustuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 774/94 säädetyn järjestelmän mukaisesti	16
Komission asetus (EY) N:o 531/2002, annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002, asetuksessa (EY) N:o 2007/2001 tarkoitetun tiettyihin kolmansiin maihin vietävää lyhytjyväästä kokonaan hiottua riisiä koskevan tarjouskilpailun osana jätetyistä tarjouksista	18
Komission asetus (EY) N:o 532/2002, annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002, tiettyihin Euroopan kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2008/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	19
Komission asetus (EY) N:o 533/2002, annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002, tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2009/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	20
Komission asetus (EY) N:o 534/2002, annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002, kokonaan hiotun pitkäjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2010/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	21
* Komission asetus (EY) N:o 535/2002, annettu 21 päivänä maaliskuuta 2002, neuvoston direktiivin 64/432/ETY liitteen C ja päätöksen 2000/330/EY muuttamisesta	22
* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/14/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2002, työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä	29
Luonnos työntekijöiden edustusta koskevaksi Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteiseksi julistukseksi	34
* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/15/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2002, maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työajan järjestämisestä	35

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2002/237/EY:

* Komission päätös, tehty 21 päivänä maaliskuuta 2002, tiettyjen kolmansista maista tuotavien tuote-erien fyysisten tarkastusten harventamisesta neuvoston direktiivin 90/675/ETY mukaisesti tehdyn päätöksen 94/360/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2002) 1121)	40

Oikaisuja

* Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 472/2002, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2002, tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 466/2001 muuttamisesta (EYVL L 75, 16.3.2002)	42

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 522/2002,
annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 22 päivänä maaliskuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo	
0702 00 00	052	199,0	
	204	153,7	
	212	239,1	
	624	212,2	
	999	201,0	
0707 00 05	052	134,0	
	204	27,7	
	999	80,8	
0709 90 70	052	144,3	
	204	60,1	
	999	102,2	
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	62,8	
	204	50,3	
	212	49,0	
	220	45,4	
	421	29,6	
	448	26,7	
	624	73,3	
	999	48,2	
0805 50 10	052	43,5	
	600	49,6	
	999	46,5	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	40,7	
	388	104,0	
	400	114,0	
	404	96,8	
	508	81,5	
	512	88,0	
	524	75,1	
	528	86,9	
	720	113,2	
	728	131,3	
	999	93,2	
	0808 20 50	388	75,3
		400	120,0
512		71,8	
528		72,4	
999		84,9	

(¹) Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 523/2002,
annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002,
yhteisön elintarvikeapuna ja kansallisena elintarvikeapuna toimitettuihin vilja- ja riisialan tuotteisiin
sovellettavien tukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 411/2002 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Elintarvikeapuna toimitettavista maataloustuotteista aiheutuvien menojen yhteisörahoituksesta 21 päivänä lokakuuta 1974 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2681/74 ⁽⁵⁾ 2 artiklassa säädetään, että asiaa koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti vahvistettuja vientitukia vastaava osa menoista kuuluu Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiasastoon.
- (2) Yhteisön elintarvikeaputoimia koskevan talousarvion laatimisen ja hallinnon helpottamiseksi ja jotta jäsenvaltiot saisivat tietoonsa kansallisia elintarvikeaputoimia koskevan yhteisön rahoitusosuuden, olisi määriteltävä näille toimille myönnettävien tukien taso.

- (3) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädettyjä vientitukea koskevia yleisiä sääntöjä ja sen soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sovelletaan soveltuvin osin edellä mainittuihin toimiin.
- (4) Riisin vientituen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet määritellään asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa.
- (5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kansainvälisissä yleissopimuksissa tai muissa täydentävissä ohjelmissa sekä muissa yhteisön veloituksetonta toimittamista koskevissa toimenpiteissä määrättyjen yhteisön elintarvikeaputoimien ja kansallisten elintarvikeaputoimien osalta vilja- ja riisialan tuotteisiin sovellettavat tuet vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EYVL L 288, 25.10.1974, s. 1.

LIITE

yhteisön elintarvikeapuna ja kansallisena elintarvikeapuna toimitettuihin vilja- ja riisialan tuotteisiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 22 päivänä maaliskuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)

Tuotekoodi	Tuen määrä
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	37,75
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	21,00
1006 30 92 9100	203,00
1006 30 92 9900	203,00
1006 30 94 9100	203,00
1006 30 94 9900	203,00
1006 30 96 9100	203,00
1006 30 96 9900	203,00
1006 30 98 9100	203,00
1006 30 98 9900	203,00
1006 30 65 9900	203,00
1007 00 90 9000	21,00
1101 00 15 9100	0,00
1101 00 15 9130	0,00
1102 10 00 9500	41,00
1102 20 10 9200	30,10
1102 20 10 9400	25,80
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	38,70
1104 12 90 9100	0,00

Huom.: Tuotekoodit määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 524/2002,**annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002,****pysyvien tarjouskilpailujen avaamisesta Espanjan, Kreikan ja Italian interventioelinten hallussa olevan rehuksi tarkoitetun riisin myymiseksi uudelleen sisämarkkinoilla annettujen asetusten (EY) N:o 1938/2001, (EY) N:o 1939/2001 ja (EY) N:o 1940/2001 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan b kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kokemus on osoittanut, että nykyiset sitoumukset, joita tarjouksen tekijöiden on noudatettava komission asetusten (EY) N:o 1938/2001⁽³⁾, (EY) N:o 1939/2001⁽⁴⁾ ja (EY) N:o 1940/2001⁽⁵⁾, sellaisina kuin ne ovat muutettuina asetuksella (EY) N:o 15/2002⁽⁶⁾, mukaisesti, tulevat käytännössä kalliiksi.
- (2) Toimenpidettä voidaan tehostaa säätämällä, että paddyriisin jalostamista ennakolta kuorituksi ja rikotuksi tuotteeksi koskevan nykyisen velvoitteen vaihtoehtona voi olla jalostaminen hiotuksi riisiksi. Uudet vaatimukset, joilla varmistetaan riisin käyttö muuksi kuin ihmisravinnoksi, mahdollistavat riisinjalostuslaitosten osallistumisen tarjouskilpailuun.
- (3) Jotta tarjouksen tekijöiden kohtaamiin vaikeuksiin voitaisiin vastata mahdollisimman nopeasti, on säädettävä, että tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan. Myyntiin saatetun riisin myynnin viivästyminen vuoksi viimeiselle osittaiselle tarjouskilpailulle on tarpeen vahvistaa myöhäisempi päivämäärä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetukset (EY) N:o 1938/2001, (EY) N:o 1939/2001 ja (EY) N:o 1940/2001 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tarjouksen tekijöiden on noudatettava seuraavia sitoumuksia:

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.
⁽²⁾ EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.
⁽³⁾ EYVL L 263, 3.10.2001, s. 11.
⁽⁴⁾ EYVL L 263, 3.10.2001, s. 15.
⁽⁵⁾ EYVL L 263, 3.10.2001, s. 19.
⁽⁶⁾ EYVL L 4, 8.1.2002, s. 3.

a) — jos tarjouksen tekijä on rehujen valmistaja:

käyttämään kolmen kuukauden kuluessa tarjouskilpailun päivämäärästä rehussa se riisi, jota koskevan tarjouskilpailun tarjouksen tekijä on voittanut, ylivoimaista estettä lukuun ottamatta, ja tekemään viivymättä ja toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa näiden kanssa yhteisymmärryksessä vahvistetuissa tiloissa liitteessä II tarkoitetut käsittelyt, joilla on tarkoitus varmistaa riisin käytön valvonta ja tuotteiden jäljitettävyyttä,

— jos tarjouksen tekijä on riisinjalostuslaitos:

tekemään riisille, jota koskevan tarjouskilpailun tarjouksen tekijä on voittanut, liitteessä III säädetyt käsittelyt kahden kuukauden kuluessa tarjouskilpailun päivämäärästä, ja käyttämään kyseinen tuote rehuksi neljän kuukauden kuluessa tarjouskilpailun päivämäärästä, ylivoimaista estettä lukuun ottamatta;

b) ottamaan vastuulleen liitteissä II ja III tarkoitetusta jalostuksesta aiheutuvat kulut;

c) pitämään varastokirjanpitoa, jonka avulla voidaan varmistaa, että tarjouksen tekijät ovat noudattaneet sitoumuksiaan.”

2) Korvataan 4 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tarjoukset ovat hyväksyttäviä ainoastaan, jos niihin on liitetty:

a) todiste siitä, että tarjouksen tekijä on asettanut vakuuden, jonka suuruus on 15 euroa tonnilta;

b) todiste siitä, että tarjouksen tekijä on rehujen valmistaja tai riisinjalostuslaitos;

c) tarjouksen tekijän kirjallinen sitoumus vakuudesta, jonka suuruus vastaa tarjouspäivänä voimassa olleen paddyriisin interventiohinnan, korotettuna 15 eurolla, ja yhtä riisitonnia kohti tarjotun hinnan välistä erotusta ja joka asetetaan kahden työpäivän kuluessa tarjouksen hyväksymistä koskevan ilmoituksen vastaanottamispäivästä.”

3) Korvataan 5 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Seuraaviin osittaisiin tarjouskilpailuihin tarkoitettujen tarjousten esittämisen määräaika päättyy kunakin keskiviikkona kello 12.00 (Brysselin aikaa) lukuun ottamatta keskiviikkoa 27 päivä maaliskuuta 2002 ja keskiviikkoa 8 päivä toukokuuta 2002.

3. Viimeiseen osittaiseen tarjouskilpailuun tarkoitettujen tarjousten esittämisen määräaika päättyy 29 päivänä toukokuuta 2002 kello 12.00 (Brysselin aikaa).”

4) Korvataan 10 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu vakuus vapautetaan suhteessa käytettyihin määriin ainoastaan, jos interventioelin on tehnyt kaikki tarvittavat tarkistukset varmistuakseen siitä, että tuote on jalostettu tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

Vakuus vapautetaan kuitenkin kokonaisuudessaan, jos

- liitteessä II säädetyistä käsittelystä annetaan todisteet ja jos hienoista rikkoutuneista riisinjyvistä ja/tai palasista on käytetty rehuksi vähintään 95 prosenttia,
- liitteessä III säädetyistä käsittelystä annetaan todisteet ja jos saadusta hiotusta riisistä on käytetty rehuksi vähintään 95 prosenttia;”

5) Korvataan liitteen II otsikon teksti seuraavasti:

”2 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luettelukohdassa tarkoitettu käsittely.”

6) Lisätään liite III seuraavasti:

”LIITE III

2 artiklan 2 kohdan a alakohdan toisessa luettelukohdassa tarkoitettu käsittelyt

Riisin haltuunoton yhteydessä sille on tehtävä seuraavat käsittelyt:

- 1) paddyriisi on käsiteltävä siten, että hiottua riisiä on vähintään 70 prosenttia tuotteesta, paddyriisin painona ilmaistuna;

Saatu hiottu riisi

- sisältää saman prosenttiosuuden kokonaisia jyviä kuin tarjouksen kohteena olevan riisin haltuunoton yhteydessä otettu edustava näyte,
- vastaa ominaisuuksiltaan ja lajikkeeltaan tarjouksen kohteena olevaa riisiä;

- 2) Jalostuksen jälkeen saatu tuote on merkittävä väriaineella ’patenttisininen V E131’ tai ’kirkkaanvihreä BS (lissamivihreä) E142’ jotta se voidaan tunnistaa.”

- 7) Liitteestä III tulee liite IV ja liitteestä IV tulee liite V.

2 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1940/2001 liite I tämän asetuksen liitteellä.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan siitä osittaisesta tarjouskilpailusta alkaen, jonka osalta tarjousten esittämisen määräaika päättyy 3 päivänä huhtikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

"LIITE I

(tonnia)	
Varastointipaikka	Määrä
Formigliana (Vercelli)	671,630
Casalvolone (Novara)	395,410
Villa Poma (Mantova)	527,660
Racconigi (Cuneo)	2 003,840
Pontelangorino (Ferrara)	9 098,844
Casaleto Vaprio (Cremona)	6 054,900
Novara	419,880
La Spezia	629,230
Cambiano (Torino)	2 252,637
Sannazzaro (Pavia)	1 462,150
Camisano Vicentino (Vicenza)	11 172,545
Mede (Pavia)	426,350
Moncrivello (Vercelli)	2 274,650
Castellazzo Bormida (Alessandria)	391,970
Mandrogne (Alessandria)	537,260
Fossano (Cuneo)	1 034,580
Yhteensä	39 353,536"

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 525/2002,**annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002,****neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöistä maito- ja maitotuotealan vientitodistusten ja vientitukien osalta annetusta asetuksesta (EY) N:o 174/1999 poikkeamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkina-
järjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston
asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on
viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1670/2000 ⁽²⁾, ja
erityisesti sen 30 artiklan 1 kohdan,
sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksen (EY) N:o 174/1999 ⁽³⁾, sellaisena
kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o
156/2002 ⁽⁴⁾, 20 a artiklassa vahvistetaan säännökset,
joita sovelletaan neuvoston päätöksellä 98/486/EY ⁽⁵⁾
hyväksytyyn Euroopan yhteisön ja Dominikaanisen tasa-
vallan yhteisymmärryspöytäkirjan nojalla Dominikaani-
seen tasavaltaan vietävälle maitojauheelle vahvistetun
kiintiön hallinnointiin. Koska kyseisen yhteisymmärrys-
pöytäkirjan täytäntöönpanossa on esiintynyt vaikeuksia,
jotka saattavat edellyttää nykyisen järjestelmän muutta-
mista, 1 päivän heinäkuuta 2002 ja 30 päivän kesäkuuta

2003 väliselle ajanjaksolle vahvistettua kiintiötä koske-
vien hakemusten jättöaikaa olisi pidennettävä.

- (2) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maidon ja
maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 174/1999 20 a artik-
lassa säädetään, 1 päivän heinäkuuta 2002 ja 30 päivän kesä-
kuuta 2003 väliselle ajanjaksolle vahvistettua kiintiötä koskevat
todistushakemukset on jätettävä 1—10 päivänä toukokuuta
2002.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen,
kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EYVL L 20, 27.1.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 25, 29.1.2002, s. 24.

⁽⁵⁾ EYVL L 218, 6.8.1998, s. 45.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 526/2002,
annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002,
viinialan vientitodistusten antamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kolmansien maiden kanssa käytävän viinialan tuotteiden kaupan osalta 24 päivänä huhtikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 883/2001 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 885/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan ja 9 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 ⁽³⁾ 63 artiklan 7 kohdassa rajoitetaan viintien myöntämistä viinialan tuotteille Uruguayn kieroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen osana tehdyssä maataloussopimuksessa sovittujen määrien ja menojen mukaisesti.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 883/2001 9 artiklassa vahvistetaan ne olosuhteet, joiden vallitessa komissio voi toteuttaa erityisiä toimenpiteitä kyseisessä sopimuksessa määrättyjen määrien tai käytettävissä olevan talousarvion ylittämisen välttämiseksi.
- (3) Komission 20 päivänä maaliskuuta 2002 käytettävissä olevien vientitodistushakemuksia koskevien tietojen perusteella asetuksen (EY) N:o 883/2001 9 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen määräalueiden 1) Afrikka ja 3) Itä-Eurooppa osalta 30 päivään huhtikuuta 2002 asti

käytettävissä olevat määrät ovat vaarassa ylittyä, jollei tuen ennakkovahvistamisen sisältävien vientitodistusten antamista rajoiteta. Tämän vuoksi 16—19 päivänä maaliskuuta 2002 jätettyihin hakemuksiin olisi sovellettava yhtenäistä hyväksymisprosenttia ja keskeytettävä todistusten antaminen näitä alueita koskeville hakemuksille sekä hakemusten vastaanottaminen 1 päivään toukokuuta 2002 asti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Viinialan tuen ennakkovahvistamisen sisältävät 16—19 päivänä maaliskuuta 2002 asetuksen (EY) N:o 883/2001 mukaisesti jätetyt vientitodistushakemukset hyväksytään alueen 1) Afrikka osalta 57,09 prosenttiin ja alueen 3) Itä-Eurooppa osalta 8,48 prosenttiin asti haetuista määristä.

2. Keskeytetään 1 kohdassa tarkoitettujen viinialan tuotteiden vientitodistusten antaminen 20 päivästä maaliskuuta 2002 alkaen jätettyjen hakemusten osalta sekä vientitodistuksia koskevien hakemusten vastaanottaminen alueiden 1) Afrikka ja alueen 3) Itä-Eurooppa osalta 23 päivästä maaliskuuta 2002 1 päivään toukokuuta 2002 asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 128, 10.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 128, 10.5.2001, s. 54.

⁽³⁾ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 527/2002,**annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002,****yhteisön Puolan tasavallan, Unkarin tasavallan, Tšekin tasavallan, Slovakian, Bulgarian sekä Romanian kanssa tekemissä sopimuksissa määrätyn järjestelmän mukaisesti maaliskuussa 2002 jätettyjen tiettyjä sianlihavalmisteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksissa (EY) N:o 1727/2000, (EY) N:o 2290/2000, (EY) N:o 2433/2000, (EY) N:o 2434/2000, (EY) N:o 2435/2000 ja (EY) N:o 2851/2000 säädetyn sianliha-alan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sekä asetusten (ETY) N:o 2698/93 ja (EY) N:o 1590/94 ⁽¹⁾ kumoamisesta 29 päivänä syyskuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1898/97, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1006/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tuontitodistushakemuksia on jätetty vuoden 2002 toista vuosineljänneistä varten käytettävissä olevia määriä pienemmistä määristä, minkä vuoksi ne voidaan hyväksyä täysimääräisinä.
- (2) On suotavaa kiinnittää toimijoiden huomiota siihen, että todistuksia saadaan käyttää ainoastaan niiden tuotteiden

osalta, jotka ovat kaikkien yhteisössä nykyisin voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1898/97 mukaisesti ajanjaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2002 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään liitteessä tarkoitettuna määrinä.
2. Todistuksia saadaan käyttää ainoastaan kaikkien yhteisössä nykyisin voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisten tuotteiden osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 267, 30.9.1997, s. 58.

⁽²⁾ EYVL L 140, 24.5.2001, s. 13.

LIITE

Ryhmä	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2002 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
1	100,0
2	100,0
3	100,0
4	100,0
H1	100,0
7	100,0
8	100,0
9	100,0
T1	100,0
T2	100,0
T3	100,0
S1	100,0
S2	100,0
B1	100,0
15	100,0
16	100,0
17	100,0

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 528/2002,**annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002,****yhteisön Slovenian kanssa tekemässä sopimuksessa määrätyn järjestelmän mukaisesti maaliskuussa 2002 jätettyjen tiettyjä sianlihavalmisteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön Slovenian kanssa tekemän väliaikaisen sopimuksen mukaisen järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sianliha-alalla 26 päivänä maaliskuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 571/97 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1006/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tuontitodistushakemuksia on jätetty vuoden 2002 toista vuosineljänneistä varten käytettävissä olevia määriä pienemmistä määristä, joten ne voidaan hyväksyä täysimääräisinä.
- (2) Olisi määriteltävä ylimenevä osa, joka lisätään seuraavan jakson käytettävissä olevaan määrään.
- (3) On suotavaa kiinnittää toimijoiden huomiota siihen, että todistuksia on mahdollista käyttää ainoastaan niiden tuotteiden osalta, jotka ovat kaikkien yhteisössä nykyisin voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 571/97 mukaisesti ajanjaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2002 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään liitteessä I tarkoitetun määränä.

2. Jakson 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2002 aikana voidaan jättää tuontitodistushakemuksia liitteessä II tarkoitetulle kokonaismäärälle asetuksen (EY) N:o 571/97 säännösten mukaisesti.

3. Todistuksia saadaan käyttää ainoastaan kaikkien yhteisössä nykyisin voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisten tuotteiden osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 85, 27.3.1997, s. 56.⁽²⁾ EYVL L 140, 24.5.2001, s. 13.

LIITE I

Ryhmä	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2002 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
23	100,00
24	100,00
25	100,00
26	100,00

LIITE II

(t)

Ryhmä	Jaksolla 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2002 käytettävissä oleva kokonaismäärä
23	284,4
24	98,3
25	93,9
26	612,6

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 529/2002,
annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002,
maaliskuussa 2002 jätettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä koskien tuontitariffi-
kiintiöiden avaamista ja hallintaa sianliha-alalla tiettyjen tuotteiden osalta 1 päivän huhtikuuta ja 30
päivän kesäkuuta 2002 välisellä kaudella

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tuontitariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta sianliha-alalla 28 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1486/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1006/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Tuontilupahakemuksia on jätetty vuoden 2002 toista vuosineljännestä varten käytettävissä olevia määriä pienemmistä määristä, minkä vuoksi ne voidaan hyväksyä täysimääräisinä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään liitteen mukaisesti jaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2002 asetuksen (EY) N:o 1486/95 mukaisesti jätetyt tuontitodistushakemukset.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 145, 29.6.1995, s. 58.

⁽²⁾ EYVL L 140, 24.5.2001, s. 13.

LIITE

Ryhmä	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2002 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
G2	100
G3	100
G4	100
G5	100
G6	100
G7	100

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 530/2002,**annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002,****maaliskuussa 2002 jätettyjen tiettyjä sianliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä tiettyjen sianlihaa ja tiettyjä muita maataloustuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 774/94 säädetyn järjestelmän mukaisesti**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen sianlihaa ja tiettyjä muita maataloustuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 774/94 säädetyn tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sianliha-alalla 22 päivänä kesäkuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1432/94⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1006/2001⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo, että

- (1) tuontitodistushakemuksia on jätetty vuoden 2002 toista vuosineljännestä varten käytettävissä olevia määriä pienemmistä määristä, minkä vuoksi ne voidaan hyväksyä täysimääräisinä,
- (2) olisi määritettävä seuraavan jakson käytettävissä oleva määrä, ja
- (3) on aiheellista kiinnittää toimijoiden huomiota siihen, että todistuksia voidaan käyttää ainoastaan sellaisten

tuotteiden osalta, jotka ovat kaikkien tällä hetkellä yhteisössä voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Hyväksytään liitteen I mukaisesti jaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2002 asetuksen (EY) N:o 1432/94 mukaisesti jätetyt tuontitodistushakemukset.
2. Jakson 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2002 aikana voidaan jättää tuontitodistushakemuksia liitteessä II tarkoitetulle kokonaismäärälle asetuksen (EY) N:o 1432/94 säännösten mukaisesti.
3. Todistuksia voidaan käyttää ainoastaan sellaisten tuotteiden osalta, jotka ovat kaikkien tällä hetkellä yhteisössä voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisia.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 156, 23.6.1994, s. 14.

⁽²⁾ EYVL L 140, 24.5.2001, s. 13.

LIITE I

Ryhmä	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2002 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
1	100,00

LIITE II

(t)

Ryhmä	Jaksolla 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2002 käytettävissä oleva kokonaismäärä
1	5 154

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 531/2002,
annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002,
asetuksessa (EY) N:o 2007/2001 tarkoitetun tiettyihin kolmansiin maihin vietävää lyhytjyväistä
kokonaan hiottua riisiä koskevan tarjouskilpailun osana jätetyistä tarjouksista

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 411/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2007/2001 ⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (ETY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä.

(3) Erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetty perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea.

(4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on jätetty 15. ja 21. maaliskuuta 2002 välisenä aikana osana asetuksessa (EY) N:o 2007/2001 tarkoitettua tiettyihin kolmansiin maihin vietävän lyhytjyväisen kokonaan hiotun riisin vientitukea koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EYVL L 272, 13.10.2001, s. 13.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 532/2002,**annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002,****tietyihin Euroopan kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2008/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 411/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2008/2001 ⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetyt perusteet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä.

(4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2008/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tietyihin kolmansiin Euroopan maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 15. ja 21. maaliskuuta 2002 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perusteella 193,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EYVL L 272, 13.10.2001, s. 15.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 533/2002,**annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002,****tietyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2009/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 411/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2009/2001 ⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetyt perusteet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä.

(4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2009/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tietyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 15. ja 21. maaliskuuta 2002 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perusteella 203,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EYVL L 272, 13.10.2001, s. 17.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 534/2002,
annettu 22 päivänä maaliskuuta 2002,
kokonaan hiotun pitkäjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o
2010/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 411/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2010/2001 ⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädettyt perusteet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2010/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tiettyihin kolmansiin maihin vietävän pitkäjyväisen kokonaan hiotun riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 15. ja 21. maaliskuuta 2002 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perusteella 307,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä maaliskuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EYVL L 272, 13.10.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 535/2002,
annettu 21 päivänä maaliskuuta 2002,
neuvoston direktiivin 64/432/ETY liitteen C ja päätöksen 2000/330/EY muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetun neuvoston direktiivin 64/432/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2001/298/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 16 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevä tiedekomitea hyväksyi 11 päivänä lokakuuta 1999 kertomuksen⁽³⁾ direktiivin 64/432/ETY teknisten liitteiden muuttamisesta tuberkuloosia, luomistautia ja naudan tarttuvaa leukoosia koskevan tieteellisen kehityksen huomioon ottamiseksi.
- (2) Luomistautitestit olisi edellä mainitun kertomuksen mukaisesti tehtävä Maailman eläintautijärjestön (OIE) diagnostisten testien ja rokotteiden standardeja käsittelevän käsikirjan (Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines) kolmannen painoksen (1996) mukaisesti.
- (3) OIE julkaisi vuoden 2001 elokuussa mainitusta käsikirjasta neljännen painoksen (2000), jossa luomistautitestien kuvaukseen on tehty tiettyjä muutoksia.
- (4) Tämän vuoksi oli tarpeen muuttaa direktiivin 64/432/ETY liitettä C, jotta voitiin vahvistaa valvontaan ja kaupankäyntiin yhteisössä sovellettavat testimenettelyt, jotka noudattavat mahdollisimman pitkälle OIE:n standardeja mutta joissa otetaan myös huomioon lausunnot, joita ovat antaneet tiedekomiteat ja ne jäsenvaltioiden kansalliset vertailulaboratoriot, jotka tekevät yhteistyötä

Euroopan unionissa luomistaudista vastaavien kansallisten vertailulaboratorioiden verkostossa.

- (5) Komission päätös 2000/330/EY⁽⁴⁾, tehty 18 päivänä huhtikuuta 2000, testien hyväksymisestä nautojen luomistaudin vasta-aineiden havaitsemiseksi neuvoston direktiivin 64/432/ETY mukaisesti olisi muutettava vastaavasti.
- (6) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 64/432/ETY liite C tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Muutetaan päätös 2000/330/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Hyväksytään sertifiointitarkoituksiin direktiivin 64/432/ETY liitteen C säännösten mukaisesti suoritettut komplementinsitoutumistesti, puskuroidut brucella-antigeenitestit ja ELISA-testit."

- 2) Poistetaan liite.

3 artikla

Tämä asetus voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL 121, 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ EYVL L 102, 12.4.2001, s. 63.

⁽³⁾ Asiakirja SANCO/B3/R10/1999.

⁽⁴⁾ EYVL L 114, 13.5.2000, s. 37.

LIITE

"LIITE C

LUOMISTAUTI ELI BRUSELLOOSI

1 TAUDINAIHEUTTAJAN TUNNISTAMINEN

Jos abortoituneessa kudoksessa, vaginaeritteessä tai maidossa osoitetaan muunnellulla haponkestävällä tai immunospesifisellä värjäyksellä *brucella*-muotoisia organismeja, se on todennäköisesti osoitus luomistaudista, erityisesti jos tätä tukevat serologiset testit.

Eristyksen jälkeen laji ja biovar olisi tunnistettava faagilyysitestillä ja/tai oksidatiivisilla metaboliasteilla sekä kasvuominaisuuksiin liittyvillä, biokemiallisilla ja serologisilla perusteilla.

Käytetyn tekniikan ja käytettyjen elatusaineiden, niiden standardisoinnin ja tulosten tulkinnan on vastattava diagnostisten testien ja rokotteiden standardeja käsittelevän OIE:n käsikirjan neljännessä painoksessa (vuosi 2000) määriteltyjä vaatimuksia, 2.3.1 luku (nautojen luomistauti), 2.4.2 luku (vuohien ja lampaiden luomistauti) ja 2.6.2 luku (sikojen luomistauti).

2 IMMUNOLOGISET TESTIT

2.1 **Standardit**

2.1.1 *Brucella abortus* biovar 1 -bakteerin Weybridge-kantaa nro 99 tai USDA-kantaa 1119-3 on käytettävä kaikkien antigeenien valmistuksessa, joita käytetään Rose Bengal -testissä (RBT), seroagglutinaatiotestissä (SAT), komplementinsitoutumistestissä (CFT) ja ABR-maitotestissä (Milk Ring Test eli MRT).

2.1.2 RBT-, SAT-, CFT- ja MRT-testien standardireferenssiseerumi on OIE:n kansainvälinen standardireferenssiseerumi (OIEISS), joka on nimetty virallisesti WHO:n toiseksi kansainväliseksi anti-*brucella abortus* -seerumiksi (Second International anti-*Brucella abortus* Serum eli ISAbS).

2.1.3 ELISA-testien standardireferenssiseerumit ovat:

- OIEISS,
- heikko positiivinen OIE:n ELISA-standardiseerumi (OIEELISA_{WP}SS),
- vahva positiivinen OIE:n ELISA-standardiseerumi (OIEELISA_{SP}SS),
- negatiivinen OIE:n ELISA-standardiseerumi (OIEELISA_NSS).

2.1.4 Edellä lueteltuja standardiseerumeja toimittaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa Weybridgessa sijaitseva eläinlääketieteen laboratorio Veterinary Laboratories Agency (VLA).

2.1.5 OIEISS, OIE ELISA_{WP}SS, OIE ELISA_{SP}SS ja OIE ELISA_NSS ovat kansainvälisiä ensisijaisia standardeja, joista kussakin jäsenvaltiossa on kehitettävä kaikille testeille toissijaiset kansalliset referenssistandardit ('käyttöstandardit').

2.2 **Entsyymi-immunologiset määrytykset (ELISA-testit) tai muut sitoutumismäärytykset (binding assay) naudan luomistaudin osoittamiseksi seerumista tai maidosta**2.2.1 *Tarvikkeet ja reagenssit*

Käytetty tekniikka ja tulosten tulkinta on validoitava diagnostisten testien ja rokotteiden standardeja käsittelevän OIE:n käsikirjan neljännessä painoksessa (vuoden 2000 painos, 1.1.3 luku) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti, ja validointiin olisi sisällyttävä vähintään laboratorio- ja diagnostiikkatutkimukset.

2.2.2 *Testin standardisointi*

2.2.2.1 Yksittäisiä seeruminäytteitä koskevan testimenettelyn standardisointi:

- a) negatiiviseen seerumiin (tai negatiiviseen yhdistelmäseerumiin) tehdyn OIEISS:n esilaimennoksen (1:150) ⁽¹⁾ tai OIEELISA_{WP}SS:n esilaimennoksen (1:2) tai OIEELISA_{SP}SS:n esilaimennoksen (1:16) on annettava positiivinen tulos;
- b) negatiiviseen seerumiin (tai negatiiviseen yhdistelmäseerumiin) tehdyn OIEISS:n esilaimennoksen (1:600) tai OIEELISA_{WP}SS:n esilaimennoksen (1:8) tai OIEELISA_{SP}SS:n esilaimennoksen (1:64) on annettava negatiivinen tulos;

⁽¹⁾ Tässä liitteessä nestemäisten reagenssien tekemiseksi käytettävät laimennokset ilmaistaan esimerkiksi 1:150, mikä tarkoittaa suhteessa 1:150 tehtyä laimennosta.

c) OIEELISA_NSS:n on aina annettava negatiivinen tulos.

2.2.2.2 Yhdistettyjä seeruminäytteitä koskevan testimenettelyn standardisointi:

a) negatiiviseen seerumiin (tai negatiiviseen yhdistelmäseerumiin) tehdyn OIEISS:n esilaimennoksen (1:150) tai OIEELISA_{WP}SS:n esilaimennoksen (1:2) tai OIEELISA_{SP}SS:n esilaimennoksen (1:16), joka on edelleen laimennettu negatiivisella seerumilla niin moninkertaisesti kuin yhdistelmäseerumissa on seeruminäytteitä, on annettava positiivinen tulos;

b) OIEELISA_NSS:n on aina annettava negatiivinen tulos;

c) testin on oltava riittävä osoittamaan infektio yksittäisessä eläimessä, joka on eläinryhmässä, josta seeruminäytteet on yhdistetty.

2.2.2.3 Yhdistettyjä maito- tai heranäytteitä koskevan testimenettelyn standardisointi:

a) negatiiviseen seerumiin (tai negatiiviseen yhdistelmäseerumiin) tehdyn OIEISS:n esilaimennoksen (1:1 000) tai OIEELISA_{WP}SS:n esilaimennoksen (1:16) tai OIEELISA_{SP}SS:n esilaimennoksen (1:125), joka on uudelleen laimennettu negatiivisessa maidossa (1:10), on annettava positiivinen tulos;

b) OIEELISA_NSS:n negatiiviseen maitoon (1:10) laimennettuna on aina annettava negatiivinen tulos;

c) testin on oltava riittävä osoittamaan infektio yksittäisessä eläimessä, joka on eläinryhmässä, josta maito- tai heranäytteet on yhdistetty.

2.2.3 Naudan luomistaudin määrittämiseen käytettävien ELISA-testien käyttöedellytykset:

2.2.3.1 Kun seeruminäytteille tehtävät ELISA-testit kalibroidaan edellä mainitulla tavalla, ELISA-testin diagnostisen herkkyyden olisi oltava vähintään sama kuin RBT-, CFT- tai SAT -testissä ottaen huomioon epidemiologinen tilanne, jossa testiä käytetään.

2.2.3.2 Kun yhdistetyille maitonäytteille tehtävät ELISA-testit kalibroidaan edellä mainitulla tavalla, ELISA-testin diagnostisen herkkyyden olisi oltava vähintään sama kuin MRT-testissä ottaen epidemiologisen tilanteen lisäksi huomioon keskimääräiset ja ennakoituvat äärimmäiset kotieläintaloustilastot.

2.2.3.3 Jos ELISA-testejä käytetään sertifiointitaroituksiin 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai karjan tautitilanteen toteamiseen ja ylläpitämiseen liitteessä A olevan II kohdan 10 alakohdan mukaisesti, seeruminäytteet on yhdistettävä siten, että kiistatta tiedetään, mitkä eläimet kuuluvat ryhmään, jota testitulos koskee. Varmentavat testit on tehtävä yksittäisistä eläimistä otetuilla seeruminäytteillä.

2.2.3.4 ELISA-testejä voidaan käyttää sellaisen maitonäytteen tutkimiseen, joka on otettu tilalta, jonka lehmistä ainakin 30 prosenttia on lypsäviä. Tätä menetelmää käytettäessä on varmistettava, että kiistatta tiedetään, mitä niistä eläimistä, joista maito on peräisin, kukin testitulos koskee. Varmentavat testit on tehtävä yksittäisistä eläimistä otetuilla seeruminäytteillä.

2.3 Komplementinsitoutumistesti (CTF)

2.3.1 Antigeenina on bakteerisuspensio fenoli-keittosuolaliuoksessa (NaCl 0,85 % (m/v) ja fenoli 0,5 % (v/v)) tai veronaalipuskurissa. Antigeenit voidaan toimittaa tiivisteinä, jos käytettävä laimennuskerroin ilmenee pullon etiketistä. Antigeeni on säilytettävä 4 °C:ssa eikä se saa jäätyä.

2.3.2 Seerumit on inaktivoitava seuraavasti:

— naudan seerumi: 56—60 °C, 30—50 minuuttia,

— sian seerumi: 60 °C, 30—50 minuuttia.

2.3.3 Jotta testissä saadaan todenmukainen reaktio, on käytettävä komplementtiannosta, joka on suurempi kuin täydelliseen hemolyyysiin vaadittava vähimmäismäärä.

2.3.4 Komplementinsitoutumistestiä suoritettaessa on joka kerta käytettävä seuraavia kontrolleja:

a) seerumin antikomplementaarisen vaikutuksen kontrolli;

b) antigeenikontrolli;

c) herkistettyjen punasolujen kontrolli;

d) komplementtikontrolli;

e) positiivista seerumia käyttäen tehtävä kontrolli reaktion alkuhetkellä vallitsevasta herkkyydestä;

f) negatiivista seerumia käyttäen tehtävä reaktion spesifisyyskontrolli.

2.3.5 Tulosten laskeminen:

OIEISS sisältää 1 000 kansainvälistä CFT-yksikköä (ICFTU) millilitrassa. Kun OIEISS testataan tietyllä menetelmällä, tulos annetaan titterinä (T_{OIEISS}). Titterinä ($T_{\text{TESTISEERUMI}}$) ilmoitettu testiseerumin testitulos on ilmaistava yksikköinä ICFTU/ml. Titteri on siis muutettava ICFTU-yksiköiksi. Kerroin (F), joka tarvitaan kyseisellä menetelmällä testatun tuntemattoman testiseerumin titterin ($T_{\text{TESTISEERUMI}}$) muuttamiseksi ICFTU-yksiköiksi, saadaan seuraavasta yhtälöstä

$$F = 1\,000 \times 1/T_{\text{OIEISS}}$$

ja kansainvälisten CFT-yksiköiden pitoisuus millilitrassa testiseerumia (ICFTU_{TESTISEERUMI}) yhtälöstä:

$$\text{ICFTU}_{\text{TESTISEERUMI}} = F \times T_{\text{TESTISEERUMI}}$$

2.3.6 Tulosten tulkinta:

Vähintään 20 ICFTU-yksikköä millilitrassa sisältävää seerumia pidetään positiivisena.

2.4 ABR-maitotesti (MRT)

2.4.1 Antigeenina on hematoksyliinillä värjätty bakteerisuspensio fenoli-keittosuolaliuoksessa (NaCl 0,85 % (m/v) ja fenoli 0,5 % (v/v)). Antigeeni on säilytettävä 4 °C:ssa eikä se saa jäättyä.

2.4.2 Antigeenin herkkyys on standardisoitava OIEISS:aa vastaan siten, että antigeeni tuottaa positiivisen reaktion, kun OIEISS laimennetaan 1:500 negatiiviseen maitoon. Laimennoksen 1:1 000 pitäisi olla negatiivinen.

2.4.3 ABR-tutkimus on tehtävä kunkin maitotonkan sisällöstä tai kunkin tilatankin sisällöstä.

2.4.4 Maitonäytteet eivät saa jäättyä, kuumeta tai olla alttiina kovalle tärinälle.

2.4.5 Reaktio on suoritettava jollakin seuraavista menetelmistä:

- maitopatsaassa, jonka korkeus on vähintään 25 mm ja tilavuus 1 ml ja johon on lisätty 0,03 ml tai 0,05 ml yhtä standardoitua ja värjättyä antigeenia,
- maitopatsaassa, jonka korkeus on vähintään 25 mm ja tilavuus 2 ml ja johon on lisätty 0,05 ml yhtä standardoitua ja värjättyä antigeenia,
- 8 ml:n erässä maitoa, johon on lisätty 0,08 ml yhtä standardoitua ja värjättyä antigeenia.

2.4.6 Maidon ja antigeenin seosta on inkuboitava 37 °C:ssa 60 minuutin ajan yhdessä positiivisten ja negatiivisten käyttöstandardien kanssa. Jos seosta inkuboidaan vielä 16—24 tuntia 4 °C:ssa, testin herkkyys kasvaa.

2.4.7 Tulosten tulkinta:

- a) negatiivinen tulos: värjäytynyt maito, väritön kerma;
- b) positiivinen tulos:
 - maito ja kerma värjäytyneet samalla tavalla, tai
 - väritön maito ja värjäytynyt kerma.

2.5 Rose Bengal -levytesti (RBT)

2.5.1 Antigeenina on Rose-Bengal-värillä värjätty bakteerisuspensio puskuroidussa brusella-antigeenilaimennusliuoksessa, jonka pH on $3,65 \pm 0,05$. Antigeeni toimitetaan käyttövalmiina, se on säilytettävä 4 °C:ssa eikä se saa jäättyä.

2.5.2 Antigeenia valmistettaessa ei tarvitse kiinnittää huomiota solukonsentraatioon, mutta sen herkkyys on standardisoitava OIEISS:aa vastaan niin, että antigeeni tuottaa positiivisen tuloksen seerumilaimennuksella 1:45 ja negatiivisen tuloksen laimennuksella 1:55.

2.5.3 RBT-testi on tehtävä seuraavalla tavalla:

- a) seerumi (20—30 µl) sekoitetaan samaan määrään antigeeniä valkoisella kaakelilaatalla tai emalilevyllä siten, että seos muodostaa halkaisijaltaan noin 2 senttimetrin täplän. Seosta heilutellaan varovasti 4 minuuttia huoneenlämmössä, minkä jälkeen sitä tarkastellaan hyvässä valossa agglutinaation havaitsemiseksi;
- b) automaattista menetelmää voidaan käyttää, mutta sen on oltava ainakin yhtä herkkä ja tarkka kuin manuaalinen menetelmä.

2.5.4 Tulosten tulkinta:

Kaikkia näkyviä reaktioita pidetään positiivisina, ellei kuivuminen reunoilla ole liiallista.

Jokaiseen testisarjaan olisi sisällytettävä positiiviset ja negatiiviset käyttöstandardit.

2.6 Seroagglutinaatiotesti (SAT)

2.6.1 Antigeenina on bakteerisuspensio fenoli-keittosuolaliuoksessa (NaCl 0,85 % (m/v) ja fenoli 0,5 % (v/v)). Formaldehydiä ei saa käyttää.

Antigeenit voidaan toimittaa tiivisteinä, jos käytettävä laimennuskerroin ilmenee pullon etiketistä.

Antigeenisuspensioon voidaan lisätä EDTA:ta siten, että loppukonsentraatio testilaimennoksessa on 5 mM, jotta väärien positiivisten määrää seroagglutinaatiotestissä voidaan vähentää. Sen jälkeen tarkistetaan, että pH on 7,2 antigeenisuspensiosta.

2.6.2 OIEISS sisältää 1 000 kansainvälistä agglutinaatioyksikköä.

2.6.3 Antigeenia valmistettaessa ei tarvitse kiinnittää huomiota solukonsentraatioon, mutta sen herkkyys on standardisoitava OIEISS:ä vastaan niin, että antigeeni tuottaa joko 50 %:n agglutinaation, kun lopullinen seerumilaimennos on 1:600—1:1 000, tai 75 %:n agglutinaation, kun lopullinen seerumilaimennos on 1:500—1:750.

Saattaa olla suositeltavaa verrata uusien ja aiemmin standardisoitujen antigeenierien reaktiivisuutta käyttämällä tunnettujen seerumien paneelia.

2.6.4 Testi suoritetaan koeputkissa tai mikrotiiterilevyillä. Antigeenin ja seerumilaimennoksen seosta inkuboidaan 16—24 tuntia 37 °C:ssa.

Jokaisesta seerumista on valmistettava vähintään kolme laimennosta. Epäilyllisen seerumin laimennukset on suoritettava siten, että infektiorajalla olevan reaktion arviointi tehdään keskimmaisessa putkessa (tai kuopassa, jos mikrotiiterilevyjä käytetään).

2.6.5 Tulosten tulkinta:

Seerumin brucella-agglutinaatiotulos ilmoitetaan kansainvälisin yksiköin (IU) millilitraa kohti.

Vähintään 30 IU-yksikköä millilitrassa sisältävää seerumia pidetään positiivisena.

3 TÄYDENTÄVÄT TESTIT

3.1 Luomistaudin ihotesti (BST)

3.1.1 BST-testin käyttöedellytykset:

- luomistaudin ihotestiä ei saa käyttää sertifiointitarkoituksissa yhteisön sisäisessä kaupassa;
- luomistaudin ihotesti on yksi spesifisimmistä testeistä luomistaudin osoittamiseksi rokottamattomissa eläimissä. Diagnostiikkaa ei kuitenkaan pitäisi tehdä ainoastaan positiivisen nahansisäisen tuloksen perusteella;
- nautaeläimiä, jotka ovat antaneet negatiivisen tuloksen jossakin tässä liitteessä määritellyistä serologisista testeistä ja jotka reagoivat positiivisesti BST-testiin, pidetään tartunnan saaneina;
- nautaeläimille, jotka ovat antaneet positiivisen tuloksen jossakin tässä liitteessä määritellyistä serologisista testeistä, voidaan tehdä BST-testi serologisten testien tulosten tulkinnan tukemiseksi erityisesti, jos luomistaudista vapaassa tai virallisesti vapaassa karjassa ei voida sulkea pois ristireaktiota muiden bakteerien vasta-aineiden kanssa.

3.1.2 Testi on suoritettava käyttämällä standardisoitua ja määriteltyä bruselloosi-allergeenivalmistetta, joka ei sisällä lipopolysakkaridiantigeenia, koska tämä voi aiheuttaa epäspesifisiä tulehdusreaktioita tai aiheuttaa sekaan nusta myöhemmissä serologisissa testeissä.

Yksi tällainen valmiste on Brucellin INRA, joka valmistetaan *B. melitensis* -bakteerin ei-sileänä pesäkemuotona kasvavasta kannasta. Sen valmistusta koskevat vaatimukset yksilöidään diagnostisten testien ja rokotteiden standardeja käsittelevän OIE:n käsikirjan neljännen painoksen (vuosi 2000) 2.4.2 luvussa olevassa B2 jaksossa.

3.1.3 Testimenetelmä

3.1.3.1 0,1 ml bruselloosi-allergeenia ruiskutetaan nahansisäisesti hännän alla olevaan ihopoimuun, eläimen kupeeseen tai kaulaan.

3.1.3.2 Tulokset tarkastetaan 48—72 tunnin kuluttua.

3.1.3.3 Ihon paksuus pistokohdassa mitataan työntömitalla ennen ruiskeen antamista sekä tuloksia tarkasteltaessa.

3.1.3.4 Tulosten tulkinta:

Voimakkaat reaktiot tunnistaa helposti paikallisesta turvotuksesta ja kovettumisesta.
Jos ihon paksuntuminen on 1,5—2 mm, BST-tulosta pidetään positiivisena.

3.2 Kompetitiivinen entsyymi-immunologinen määrittely (cELISA)

3.2.1 cELISA-testin käyttöedellytykset:

- cELISA-testiä ei saa käyttää sertifiointitarkoituksissa yhteisön sisäisessä kaupassa;
- cELISA-testillä on saatu suurempi spesifisyys kuin esimerkiksi epäsuoralla ELISA-testillä, ja tämän vuoksi testiä voidaan käyttää serologisten testitulosten tulkinnan tukena.

3.2.2 Testimenetelmä

Testi on suoritettava diagnostisten testien ja rokotteiden standardeja käsittelevän OIE:n käsikirjan neljännen painoksen (vuosi 2000) 2.3.1 luvun 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

4 KANSALLISET VERTAILULABORATORIOT

4.1 Tehtävät ja velvollisuudet:

Kansalliset vertailulaboratoriot vastaavat:

- jäsenvaltiossa käytetyn testimenetelmän luotettavuuden osoittavien validointitutkimusten tulosten hyväksymisestä;
- kokoomanäytteisiin yhdistettävien näytteiden enimmäismäärän määrittelystä ELISA-menetelmää käytettäessä;
- standardoitujen toissijaisten kansallisten referenssiseerumiensa kalibroinnista ('käyttöstandardit') 2.1 kohdassa tarkoitettua kansainvälistä ensisijaista standardiseerumia vastaan;
- kaikkien jäsenvaltiossa käytettyjen antigenien ja ELISA-pakkausserien laatutarkastuksista;
- Euroopan unionissa luomistaudista vastaavien kansallisten vertailulaboratorioiden verkostossa tehtävästä yhteistyöstä.

4.2 Kansallisten vertailulaboratorioiden luettelo

BELGIA

Centre d'études et de recherches vétérinaires et agrochimiques (CERVA/CODA)
Groeselenberg 99
B-1180 Bruxelles/Brussel

TANSKA

Danish Veterinary Institute
Bulowsvej 27
DK-1790 Copenhagen

SAKSA

Bundesinstitut für Gesundheitlichen Verbraucherschutz und Veterinärmedizin (BGVV)
Nationales Veterinärmedizinisches Referenzlabor für Brucellose
Postfach 33 00 13
D-14191 Berlin

KREIKKA

Veterinary Laboratory of Larissa
Department of Microbiology
6th km of National Road Larissa-Trikala
GR-4111 10 Larissa

ESPANJA

Laboratorio Central de Veterinaria de Santa Fe
Camino del Jau S/N
E-18320 Santa Fe (Granada)

RANSKA

Laboratoire national et OIE/FAO de référence pour la brucellose
Agence française de sécurité sanitaire des aliments (AFSSA)
BP 67
F-94703 Maisons-Alfort Cedex

IRLANTI

Brucellosis Laboratory
Model Farm Road
Cork
Ireland

ITALIA

Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Abruzzo e del Molise
Via Campo Boario
I-64100 Teramo

LUXEMBURG

State laboratory for Veterinarian Medicine
54, av Gaston Diderich
B.P. 2081
L-1020 Luxembourg

ALANKOMAAT

Centraal Instituut voor DierziekteControle
CIDC-Lelystad
Houtribweg 39
PO Box 2004
8203 AA Lelystad
Nederland

ITÄVALTA

Bundesanstalt für veterinärmedizinische Untersuchungen
Robert-Koch-Gasse 17
A-2340 Modling

PORTUGALI

Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV)
Estrada de Benfica, n.º 701
P-1549-011 Lisboa

SUOMI

National Veterinary and Food Research Institute
Hämeentie 57
PO Box 45
FIN-00581 Helsinki

RUOTSI

National Veterinary Institute
S-751 89 Uppsala

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

- 1 FAO/WHO Collaborating Centre for Reference and Research on Brucellosis
Veterinary Laboratories Agency
New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
United Kingdom
 - 2 Immunodiagnosics Department
Veterinary Sciences Division
Stoney Road Stormont
Belfast BT4 3SD
United Kingdom
-

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/14/EY,
annettu 11 päivänä maaliskuuta 2002,
työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 137 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾ ja ottavat huomioon sovittelukomitean 23 päivänä tammikuuta 2002 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen 136 artiklan mukaan yhteisön ja jäsenvaltioiden tavoitteena on muun muassa työmarkkinaosapuolten välisen vuoropuhelun edistäminen.
- (2) Työntekijöiden sosiaalisia perusoikeuksia koskevan yhteisön peruskirjan 17 kohdassa määrätään muun muassa, että työntekijöille tiedottamista, heidän kuulemistaan ja osallistumistaan on kehitettävä asianmukaisella tavalla ottaen huomioon kussakin jäsenvaltiossa voimassa olevat käytänteet.
- (3) Komissio on kuullut yhteisön tason työmarkkinaosapuolia työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan yhteisössä toimivissa yrityksissä koskevalle yhteisön toiminnalle mahdollisista suuntaviivoista.
- (4) Kuultuaan työmarkkinaosapuolia komissio katsoi, että yhteisön toiminta on suotavaa ja kuuli uudestaan työmarkkinaosapuolia suunnitellun ehdotuksen sisällöstä. Työmarkkinaosapuolet ovat antaneet komissiolle lausuntonsa.
- (5) Työmarkkinaosapuolet eivät toisen kuulemisvaiheen aikana ilmoittaneet komissiolle halustaan aloittaa menettelyä, joka voisi johtaa sopimuksen tekemiseen.
- (6) Yhteisön tasolla ja kansallisella tasolla olemassa olevat oikeudelliset puitteet työntekijöiden vaikutusmahdollisuuksien varmistamiseksi yrityksissä ja heitä koskevien päätösten tekemisessä, eivät ole aina estäneet tekemästä työntekijöihin vakavasti vaikuttavia päätöksiä ja ilmoittamasta niistä julkisesti ilman, että olisi ennalta noudatettu asianmukaisia menettelyjä työntekijöille tiedottamiseksi ja heidän kuulemisekseen.
- (7) Työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua ja luottamuksellisia suhteita yrityksessä on tarpeen lujittaa, jotta voitaisiin ennakoida riskejä, kehittää joustavia työn organisoimien muotoja, parantaa työntekijöiden mahdollisuuksia osallistua sisäiseen koulutukseen ja säilyttää samalla työsuhteturva, tiedottaa työntekijöille mukautumistarpeista, lisätä työntekijöiden mahdollisuuksia osallistua toimenpiteisiin, joilla vahvistetaan heidän työllistettävyyttään, edistetään työntekijöiden mahdollisuuksia vaikuttaa yrityksen toimintaan ja tulevaisuuteen sekä edistää yritysten kilpailukykyä.
- (8) On erityisesti tarpeen edistää ja tehostaa tiedottamista ja kuulemistia yrityksen työllisyystilanteesta ja sen todennäköisestä kehityksestä, ja, silloin kun työnantajan arvioinnista ilmenee, että yrityksen työpaikat saattavat olla vaarassa, edistää ja tehostaa mahdollisia ennakoivia erityisesti työntekijöiden koulutukseen ja ammattitaidon kohentamiseen tähtäviä toimenpiteitä, joilla pyritään välttämään nämä kielteiset vaikutukset tai tasoittamaan niiden seurauksia sekä vahvistamaan niiden työntekijöiden työllistettävyyttä ja mukautuvuutta, joita asia todennäköisesti koskee.
- (9) Oikeaan aikaan tapahtuva tiedottaminen ja kuuleminen ovat ennakkoehto onnistumiselle yritysten rakenneuudistuksissa ja mukautumisessa uusiin, talouden maailmanlaajuistumisesta johtuviin vaatimuksiin, erityisesti uusien työn organisoimien muotoja kehittämällä.
- (10) Yhteisö on laatinut ja pannut täytäntöön työllisyysstrategian, joka perustuu ennakkoinnin, ennaltaehkäisyyn ja työllistettävyyden käsitteisiin, jotka olisi sisällytettävä keskeisinä tekijöinä työllisyyttä edistävään julkiseen politiikkaan, mukaan lukien yritysten tason politiikka, tehostamalla työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua ensisijaisen työllisyystavoitteen kanssa sopusoinnussa olevien muutosten edistämiseksi.

⁽¹⁾ EYVL C 2, 5.1.1999, s. 3.

⁽²⁾ EYVL C 258, 10.9.1999, s. 24.

⁽³⁾ EYVL C 144, 16.5.2001, s. 58.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. huhtikuuta 1999 (EYVL C 219, 30.7.1999, s. 223) vahvistettu 16. syyskuuta 1999 (EYVL C 54, 25.2.2000, s. 55) neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 27. heinäkuuta 2001 (EYVL C 307, 31.10.2001, s. 16), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 23. lokakuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin päätös, tehty 5. helmikuuta 2002 ja neuvoston päätös, tehty 18. helmikuuta 2002.

- (11) Sisämarkkinoita on kehitettävä edelleen tasapainoisesti niin että samalla säilytetään yhteiskunnan perusarvot ja varmistetaan, että kaikki kansalaiset hyötyvät taloudellisesta kehityksestä.
- (12) Siirtyminen talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen on syventänyt ja kiihdyttänyt kilpailupaineita Euroopan tasolla. Tämä edellyttää voimakkaampia tukitoimia kansallisella tasolla.
- (13) Työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskeissa yhteisön tason ja kansallisen tason olemassa olevissa oikeudellisissa puitteissa on ollut taipumus omaksua liian jälkikäteinen lähestymistapa muutosprosessiin ja jättää huomiotta tehtyjen päätösten taloudelliset näkökohdat, eivätkä ne edistä työpaikkojen kehityksen todellista ennakointia yrityksessä eikä riskien ennaltaehkäisyä.
- (14) Kaikki nämä poliittiset, taloudelliset, yhteiskunnalliset ja oikeudelliset kehityssuuntauksukset edellyttävät voimassa olevien oikeudellisten puitteiden mukauttamista niin, että luodaan sellaiset oikeudelliset ja käytännön välineet, joiden avulla on mahdollista käyttää oikeutta saada tietoa ja tulla kuulluksi.
- (15) Tällä direktiivillä ei rajoiteta sellaisten kansallisten järjestelmien soveltamista, joissa tämän oikeuden käyttö edellyttää asianomaisten kollektiivista tahdonilmausta.
- (16) Tällä direktiivillä ei rajoiteta sellaisten järjestelmien soveltamista, joissa säädetään työntekijöiden suorasta osallistumisesta, edellyttäen, että työntekijöillä on joka tapauksessa mahdollisuus käyttää oikeuttaan saada tietoa ja tulla kuulluksi edustajiensa välityksellä.
- (17) Suunnitellun toiminnan edellä esitetyjä tavoitteita ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, koska tarkoituksena on luoda puitteet työntekijöiden tiedottamiselle ja heidän kuulemiselleen edellä esitetyssä uudessa eurooppalaisessa yhteydessä, vaan ne voidaan toiminnan laajuus ja vaikutukset huomioon ottaen saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, minkä vuoksi yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (18) Näissä yleisissä puitteissa on tarkoitus asettaa vähimmäisvaatimukset, joita sovelletaan kaikkialla yhteisössä, eikä niissä estetä jäsenvaltioita antamasta työntekijöiden kannalta suotuisampia säännöksiä.
- (19) Näissä yleisissä puitteissa on myös tarkoitus välttää sellaisten hallinnollisten, rahoituksellisten ja oikeudellisten velvoitteiden asettamista, jotka haittaisivat pienten ja keskisuurten yritysten perustamista ja kehitystä.
- Tämän vuoksi olisi jäsenvaltioiden valinnan mukaisesti tämän direktiivin soveltamisala rajoitettava yrityksiin, joiden palveluksessa on vähintään 50 työntekijää, tai toimipaikkoihin, joiden palveluksessa on vähintään 20 työntekijää.
- (20) Tässä otetaan huomioon muut kansalliset toimenpiteet ja käytännöt, joilla pyritään edistämään työmarkkinaosapuolten välistä vuoropuhelua yrityksissä, joita tämä direktiivi ei koske, ja julkishallinnossa, eikä rajoiteta näitä kansallisia toimenpiteitä ja käytäntöjä.
- (21) Niiden jäsenvaltioiden, joissa ei ole vakiintunutta ja lakisääteistä työntekijöille tiedottamisen ja heidän kuulemisen menetelmää, tai työntekijöiden edustusmenetelmää, olisi kuitenkin siirtymäkautena voitava lisäksi rajoittaa tämän direktiivin soveltamisalaa työntekijöiden lukumäärän perusteella.
- (22) Työntekijöille ilmoittamista ja heidän kuulemistaan koskeissa yhteisön puitteissa olisi yrityksille tai toimipaikoille aiheutuva rasitus pidettävä mahdollisimman vähäisenä, mutta samalla varmistettava, että myönnetty oikeudet todella toteutuvat.
- (23) Tässä direktiivissä esitetty tavoite saavutetaan luomalla yleiset puitteet, joihin sisältyy tiedottamisen ja kuulemisen periaatteet, määritelmät ja toteuttamistavat ja jotka jäsenvaltioiden on täytettävä ja mukautettava kansallisiin olosuhteisiin tarvittaessa niin, että työmarkkinaosapuolille annetaan ratkaiseva asema, jotta ne voivat sopimuksin vapaasti määritellä niiden tarpeita ja toiveita paremmin vastaavat tiedottamis- ja kuulemismenetelmät.
- (24) Ei ole syytä puuttua tiettyihin työntekijöille tiedottamiseen ja heidän kuulemiseensa liittyviin erityisiin sääntöihin, joita on joidenkin jäsenvaltioiden lainsäädännössä ja jotka koskevat yrityksiä ja toimipaikkoja, joiden päämäärä on poliittinen, ammatilliseen järjestäytymiseen liittyvä, uskonnollinen, hyväntekeväisyyteen liittyvä, koulutuksellinen, tieteellinen tai taiteellinen, taikka tiedottamiseen tai mielipiteiden ilmaisuun liittyvä.
- (25) Yrityksiä ja toimipaikkoja on suojattava tiettyjen erityisen arkaluonteisten tietojen paljastumiselta.
- (26) Olisi sallittava työnantajan olevan tiedottamatta ja kuulematta silloin, kun menettelystä aiheutuu yritykselle tai toimipaikalle vakavaa haittaa tai kun työnantajan on ryhdyttävä välittömästi toimiin sääntely- tai valvontaviranomaisten hänelle antaman määräyksen johdosta.
- (27) Tiedottaminen ja kuuleminen merkitsee työmarkkinaosapuolille sekä oikeuksia että velvollisuuksia yrityksen tai toimipaikan tasolla.

- (28) Tapauksissa, joissa rikotaan tähän direktiiviin perustuvia velvoitteita, olisi sovellettava hallinnollisia tai oikeudellisia menettelyjä samoin kuin seuraamuksia, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (29) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä heinäkuuta 1998 annetussa neuvoston direktiivissä 98/59/EY ⁽¹⁾ ja työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetussa neuvoston direktiivissä 2001/23/EY ⁽²⁾ oleviin säännöksiin, jos ne ovat yksityiskohtaisempia.
- (30) Tämän direktiivi ei saisi vaikuttaa muihin tiedottamista ja kuulemista koskeviin oikeuksiin, ei myöskään niihin, jotka johtuvat eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisölaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 22 päivänä syyskuuta 1994 annetusta neuvoston direktiivistä 94/45/EY ⁽³⁾.
- (31) Tämän direktiivin täytäntöönpano ei saisi riittää työntekijöiden suojelun yleisen tason alentamisen perusteeksi direktiivin soveltamisaloilla,

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'yrityksellä' voittoa tavoittelevaa tai tavoittelematonta, taloudellista toimintaa harjoittavaa julkista tai yksityistä yritystä, joka sijaitsee jäsenvaltioiden alueella;
- b) 'toimipaikalla' kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti määriteltyä ja jäsenvaltion alueella sijaitsevaa liiketoimintayksikköä, joka on oikeudellisesti riippuvainen osa yritystä ja jossa harjoitetaan jatkuvasti taloudellista toimintaa henkilöstö- ja aineellisilla resursseilla;
- c) 'työnantajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on osapuolena työntekijöiden työ sopimuksissa tai työsuhteissa kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti;
- d) 'työntekijällä' henkilöä, jonka aseman työntekijänä asianomaisessa jäsenvaltiossa turvaa kansallinen työ lainsäädäntö tai kansallinen käytäntö;
- e) 'työntekijöiden edustajilla' kansallisessa lainsäädännössä ja/tai käytännössä määriteltyjä työntekijöiden edustajia;
- f) 'tiedottamisella' sitä, että työnantaja toimittaa työntekijöiden edustajille tiedot, jotta näillä on mahdollisuus perehtyä käsiteltävään asiaan ja tarkastella sitä;
- g) 'kuulemisella' näkemystenvaihtoa ja vuoropuhelua työntekijöiden edustajien ja työnantajan välillä.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan jäsenvaltion valinnan mukaan:
- a) yrityksiin, joiden palveluksessa on yksittäisessä jäsenvaltiossa vähintään 50 työntekijää, tai
- b) toimipaikkoihin, joiden palveluksessa on yksittäisessä jäsenvaltiossa vähintään 20 työntekijää.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä palveluksessa olevien työntekijöiden määrän laskentatapa.

2. Jäsenvaltiot voivat tässä direktiivissä tarkoitettuja periaatteita ja tavoitteita noudattaen antaa erityissäännöksiä sellaisista yrityksistä tai toimipaikoista, joiden toiminnan päämäärä on suoraan ja olennaisilta osin poliittinen, ammatilliseen järjestäytymiseen liittyvä, uskonnollinen, hyväntekeväisyyteen liittyvä, koulutuksellinen, tieteellinen tai taiteellinen, taikka niiden päämäärä koskee tiedottamista tai mielipiteiden ilmaisua, jos tämän luonteisia säännöksiä on jo kansallisessa lainsäädännössä direktiivin tullessa voimaan.

3. Jäsenvaltiot saavat poiketa tästä direktiivistä erityissäännöksin, joita sovelletaan aavalla merellä liikenneväylien alusten miehistöihin.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoite ja periaatteet

1. Tämän direktiivin tarkoituksena on luoda yleiset puitteet, joilla asetetaan vähimmäisvaatimukset työntekijöiden oikeudelle saada tietoja ja tulla kuulluksi yhteisössä sijaitsevilla yrityksillä tai toimipaikoilla.
2. Tiedottamista ja kuulemista koskevat yksityiskohtaiset säännöt määritellään ja toteutetaan kunkin jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön ja työmarkkinasuhteissa vallitsevien käytäntöjen mukaisesti siten, että taataan niiden tehokkuus.
3. Tiedottamista ja kuulemista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä laadittaessa tai toteutettaessa työnantajan ja työntekijöiden edustajien on toimittava yhteistyön hengessä toistensa oikeuksia ja velvollisuuksia kunnioittaen ja ottaen samalla huomioon sekä yrityksen tai toimipaikan että työntekijöiden edut.

⁽¹⁾ EYVL L 225, 12.8.1998, s. 16.

⁽²⁾ EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16.

⁽³⁾ EYVL L 254, 30.9.1994, s. 64, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/74/EY (EYVL L 10, 16.1.1998, s. 22).

4 artikla

Tiedottamista ja kuulemista koskevat yksityiskohtaiset säännöt

1. Jäsenvaltioiden on määriteltävä tiedottamista ja kuulemista asianmukaisella tasolla koskevat yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan mukaisesti 1 artiklassa mainittuja periaatteita noudattaen, sanotun kuitenkin rajoittamatta työntekijöille suotuisampien voimassa olevien säännösten ja/tai käytäntöjen soveltamista.

2. Tiedottaminen ja kuuleminen sisältää:

- tiedottamisen yrityksen tai toimipaikan toiminnan viimeaikaisesta ja todennäköisestä kehityksestä sekä taloudellisesta tilanteesta;
- tiedottaminen ja kuuleminen yrityksen tai toimipaikan työllisyystilanteesta, sen rakenteesta ja todennäköisestä kehityksestä sekä mahdollisista suunnitelluista ennakoivista toimenpiteistä erityisesti työpaikkojen ollessa uhattuina;
- tiedottamisen ja kuulemisen päätöksistä, jotka saattavat muuttaa merkittävästi työn organisointia ja työsopimussuhteita, mukaan lukien ne, joita tarkoitetaan 9 artiklan 1 kohdassa mainituissa yhteisön säännöksissä.

3. Tiedot on annettava asianmukaisena ajankohtana, asianmukaisin tavoin ja asianmukaisen sisältöisenä erityisesti sen mahdollistamiseksi, että työntekijöiden edustajat voivat riittävästi perehtyä asiaan ja valmistautua tarvittaessa kuulemiseen.

4. Kuulemisen on tapahduttava:

- varmistuen, että ajankohta, keinot ja sisältö ovat asianmukaiset;
- käsiteltävästä asiasta riippuen soveltuvalta johdon ja edustuksen tasolla;
- työnantajan 2 artiklan f kohdan mukaisesti toimittamien tietojen sekä sellaisen lausunnon perusteella, jonka laatimiseen työntekijöiden edustajalla on oikeus;
- siten, että työntekijöiden edustajien on mahdollista tavata työnantaja ja saada mahdollisesti esittämänsä lausuntoon perusteltu vastaus;
- tarkoituksena saada aikaan sopimus päätöksistä, jotka perustuvat 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin työnantajan johtamisvaltuuksiin.

5 artikla

Sopimuksesta johtuvat tiedotus- ja kuulemismenettelyt

Jäsenvaltiot voivat antaa asianmukaisen tason työmarkkinaosapuolten tehtäväksi, mukaan lukien yrityksen ja toimipaikan taso, vapaasti ja milloin tahansa määritellä neuvotelluun sopimukseen työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevien järjestelmien yksityiskohtaiset säännöt. Näissä sopimuksissa ja 11 artiklassa säädettyinä päivänä voimassa olevissa

sopimuksissa sekä niitä mahdollisesti uusittaessa voidaan vahvistaa 1 artiklassa mainittuja periaatteita noudattaen jäsenvaltioiden vahvistamalla ehdoilla ja asettamalla rajoissa määräyksiä, jotka poikkeavat tämän direktiivin 4 artiklan säännöksistä.

6 artikla

Luottamukselliset tiedot

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että kansallisessa lainsäädännössä vahvistetuilla edellytyksillä ja rajoituksilla työntekijöiden edustajat ja heitä mahdollisesti avustavat asiantuntijat eivät saa, yrityksen tai toimipaikan oikeutetun edun niin edellyttäessä, ilmaista heille nimenomaisesti luottamuksellisina annettuja tietoja työntekijöille eivätkä kolmansille osapuolille. Tämä velvollisuus sitoo kyseisiä henkilöitä heidän olinpaikastaan riippumatta myös heidän toimikautensa päätyttyä. Jäsenvaltio voi kuitenkin antaa työntekijöiden edustajille tai heitä avustaville henkilöille luvan antaa luottamuksellista tietoa sellaisille työntekijöille ja kolmansille osapuolille, jotka ovat velvollisia käsittelemään niitä luottamuksellisina.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että erityistapauksissa ja kansallisessa lainsäädännössä vahvistetuilla edellytyksillä ja rajoituksilla työnantajalta ei edellytetä tietojen antamista tai kuulemismenettelyn noudattamista, jos tiedot tai kuuleminen ovat luonteeltaan sellaisia, että ne objektiivisin perustein arvioiden tuottaisivat merkittävää haittaa tai vahinkoa yrityksen tai toimipaikan toiminnalle.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä hallinnollisista tai oikeudellisista menettelyistä niitä tapauksia varten, kun työnantaja vaatii luottamuksellisuutta tai ei anna tietoa 1 ja 2 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta olemassa olevia kansallisia menettelyjä. Jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää menettelyistä, joiden tarkoituksena on turvata kysymyksessä olevan tiedon luottamuksellisuus.

7 artikla

Työntekijöiden edustajien suoja

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että työntekijöiden edustajat saavat tehtäviään hoitaessaan riittävän suojan ja takeet voidakseen suorittaa heille annetut tehtävät asianmukaisesti.

8 artikla

Oikeuksien suoja

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä aiheellisista toimenpiteistä sen varalta, että työnantaja tai työntekijöiden edustajat eivät noudata tätä direktiiviä. Niiden on erityisesti huolehdittava, että riittävät hallinnolliset tai oikeudelliset menettelyt ovat käytettävissä tästä direktiivistä johtuvien velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä asianmukaisista seuraamuksista, joita sovelletaan, jos työnantaja tai työntekijöiden edustajat rikkovat tämän direktiivin säännöksiä. Näiden seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

9 artikla

Tämän direktiivin suhde muihin yhteisön ja jäsenvaltioiden säännöksiin

1. Tällä direktiivillä ei rajoiteta direktiivin 98/59/EY 2 artiklassa sekä direktiivin 2001/23/EY 7 artiklassa tarkoitettujen erityisten tiedotus- ja kuulemismenettelyjen soveltamista.

2. Tällä direktiivillä ei rajoiteta direktiivien 94/45/EY ja 97/74/EY mukaisesti annettujen säännöksiä soveltamista.

3. Tällä direktiivillä ei rajoiteta muita kansallisissa lainsäädännöissä olevia tiedottamis-, kuulemis- tai osallistumisoikeuksia.

4. Tämän direktiivin soveltaminen ei ole riittävä peruste jäsenvaltiossa vallitsevan tilanteen ja työntekijöiden suojan yleisen tason heikentämiseen direktiivin soveltamisalalla.

10 artikla

Siirtymäsäännökset

Sen estämättä, mitä 3 artiklassa säädetään, jäsenvaltioissa, joissa ei tämän direktiivin tullessa voimaan ole yleistä, pysyvää ja lakisääteistä työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevaa järjestelmää eikä yleistä, pysyvää ja lakisääteistä työpaikan henkilöstöedustusjärjestelmää, joka mahdollistaisi työntekijöiden edustuksen tätä varten, voidaan tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi annetut kansalliset säännökset rajoittaa koskemaan

a) 23 päivään maaliskuuta 2007 asti vähintään 150 työntekijää työllistäviä yrityksiä tai vähintään 100 työntekijää työllistäviä toimipaikkoja, ja

b) a alakohdassa mainittua ajankohtaa seuraavan vuoden ajan vähintään 100 työntekijää työllistäviä yrityksiä tai vähintään 50 työntekijää työllistäviä toimipaikkoja.

11 artikla

Direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 23 päivänä maaliskuuta 2005 tai huolehdittava, että työmarkkinaosapuolet toteuttavat sopimuksin viimeistään tuona päivänä tarvittavat toimenpiteet. Jäsenvaltiot ovat velvollisia toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet voidakseen aina taata tämän direktiivin edellyttämät tulokset. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

12 artikla

Komission suorittama uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee viimeistään 23 päivänä maaliskuuta 2007 jäsenvaltioiden ja yhteisön tason työmarkkinaosapuolien kanssa uudelleen tämän direktiivin soveltamista ja ehdottaa neuvostolle tarvittaessa muutoksia.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

14 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 11 päivänä maaliskuuta 2002.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. PIQUÉ I CAMPS

**Luonnos työntekijöiden edustusta koskevaksi
EUROOPAN PARLAMENTIN, NEUVOSTON JA KOMISSION YHTEISEKSI JULISTUKSEKSI**

”Työntekijöiden edustuksen osalta Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio muistuttavat Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asioissa C-382/92 (Työntekijöiden oikeuksien turvaaminen yrityksen luovutuksen yhteydessä) ja C-383/92 (Joukkovähentämiset) 8.6.1994 antamista tuomioista.”

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/15/EY,
annettu 11 päivänä maaliskuuta 2002,
maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työajan järjestämisestä**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan ja 137 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾ ja ottavat huomioon sovittelukomitean 16 päivänä tammikuuta 2002 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3820/85 ⁽⁴⁾ vahvistetaan kuljettajien ajo- ja lepoaikoja koskevista yhteisistä säännöistä. Kyseisen asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle jäävät muut maantieliikenteen työaikoja koskevat seikat.
- (2) Tietyistä työajan järjestämisestä koskevista seikoista 23 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/104/EY ⁽⁵⁾ perusteella voidaan työajan järjestämisestä antaa tarkempia määräyksiä. Koska tämä direktiivi on alakohtainen säädös, sen säännökset ovat ensisijaisia direktiiviin 93/104/EY nähden viimeksimainitun direktiivin 14 artiklan mukaisesti.
- (3) Työmarkkinaosapuolet eivät ole sitkeistä neuvotteluista huolimatta päässeet yhteisymmärrykseen maantieliikenteen liikkuvia työntekijöitä koskevasta kysymyksestä.
- (4) Siksi on tarpeen antaa joukko yksityiskohtaisempia määräyksiä maantieliikenteen työajasta liikenneturvallisuuden sekä asianomaisten henkilöiden terveyden ja turvallisuuden varmistamiseksi.
- (5) Suunnitellun toiminnan tavoitteita ei toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

- (6) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat ainoastaan asetuksen (ETY) N:o 3820/85 tai sen asemesta kansainvälisessä maantieliikenteessä toimivien ajoneuvojen miehistöjen työstä tehdyn eurooppalaisen sopimuksen (AETR:n) soveltamisalaan kuuluvien, maantieliikenteen liikkuviin tehtäviin osallistuvat liikkuvat työntekijät, jotka ovat johonkin jäsenvaltioon sijoittautuneen kuljetusyrityksen palveluksessa.
- (7) Olisi täsmennettävä, että tämän alakohtaisen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jäävät liikkuvat työntekijät, jotka eivät ole itsenäisiä kuljettajia, saavat direktiivissä 93/104/EY säädetyin perusturvan. Perusturvaan sisältyvät voimassa olevat säännöt riittävästä levosta, keskimääräisestä viikoittaisesta enimmäistyöajasta ja vuosilomasta sekä tietyistä yötyöntekijöitä koskevista perussäännöksistä, esimerkiksi terveystarkastuksista.
- (8) Koska itsenäiset kuljettajat kuuluvat asetuksen (ETY) N:o 3820/85 soveltamisalaan mutta eivät direktiivin 93/104/EY soveltamisalaan, heidät olisi jätettävä väliaikaisesti tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (9) Tässä direktiivissä olevat määritelmät eivät saa muodostaa ennakkotapausta työaikaa koskevan muun yhteisön lainsäädännön kannalta.
- (10) Liikenneturvallisuuden parantamiseksi, kilpailun vääristymisen estämiseksi ja tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien liikkuvien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden takaamiseksi kyseisten työntekijöiden olisi tunnettava tarkasti, mikä maantieliikenteen alan toimintojen suorittamiseen käytetty aika katsotaan työaikaan kuuluvaksi ja mikä työaikaan kuulumattomaksi eli tauoksi, lepoajaksi tai päivystysajaksi. Kyseisillä työntekijöillä olisi oltava oikeus päivittäiseen ja viikoittaiseen vähimmäislepoaikaan sekä asianmukaisiin taukoihin. Lisäksi on tarpeen vahvistaa viikoittaisten työtuntien enimmäismäärä.
- (11) Tutkimukset ovat osoittaneet, että ihmisen elimistö on yöllä herkempi ympäristön häiriötekijöille ja tietyille raskaille työjärjestelyille ja että pitkät yötyöajaksot voivat olla haitallisia työntekijöiden terveydelle ja vaarantaa sekä heidän turvallisuutensa että yleisen liikenneturvallisuuden.

⁽¹⁾ EYVL C 43, 17.2.1999, s. 4.

⁽²⁾ EYVL C 138, 18.5.1999, s. 33.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. huhtikuuta 1999 (EYVL C 219, 30.7.1999, s. 235), vahvistettu 6. toukokuuta 1999 (EYVL C 279, 1.10.1999, s. 270), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 23. maaliskuuta 2001 (EYVL C 142, 15.5.2001, s. 24), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 14. kesäkuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin päätös, tehty 5. helmikuuta 2002 ja neuvoston päätös, tehty 18. helmikuuta 2002.

⁽⁴⁾ EYVL L 370, 31.12.1985, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/34/EY (EYVL L 195, 1.8.2000, s. 41).

- (12) Tämän vuoksi on tarpeen rajoittaa yötyöaikaa ja säätää, että yötyötä tekevien ammattikuljettajien on saatava asianmukainen korvaus työstään ja että heidän koulutusmahdollisuutensa eivät saa kärsiä.
- (13) Työnantajien olisi pidettävä kirjaa liikkuviin työntekijöihin sovellettavan keskimääräisen viikoittaisen enimmäistyöajan ylityksistä.
- (14) Muun kuin säännöllisen kansainvälisen ja kansallisen matkustajaliikenteen ajoaikaa koskevan asetuksen (ETY) N:o 3820/85 muita kuin säännöllistä liikennettä koskevia säännöksiä on voitava edelleen soveltaa.
- (15) Komission olisi valvottava tämän direktiivin täytäntöönpanoa ja seurattava alan kehitystä jäsenmaissa sekä toimitettava Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle kertomus sääntöjen soveltamisesta sekä yötyötä koskevien sääntöjen vaikutuksista.
- (16) On tarpeen säätää, että jäsenvaltiot ja alan työmarkkinaosapuolet voisivat päättää tapauskohtaisesti poikkeuksista tiettyihin säännöksiin. Tällaisissa poikkeustapauksissa asianomaisten työntekijöiden olisi pääsääntöisesti saatava vastaava korvaava lepoaika,

- vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat sellaisten itsenäisten kuljettajien sisällyttämistä direktiivin soveltamisalaan, jotka eivät osallistu maantieliikenteen harjoittamiseen muissa jäsenvaltioissa ja joihin sovelletaan paikallisia rajoituksia objektiivisista syistä, kuten syrjäinen sijainti, suuret sisäiset etäisyydet ja erityinen kilpailuympäristö, tai
- jättää itsenäiset kuljettajat direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

2. Direktiivin 93/104/EY säännöksiä sovelletaan liikkuviin työntekijöihin, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.

3. Siltä osin kuin tässä direktiivissä on maantieliikenteen tehtävissä toimiviin liikkuviin työntekijöihin sovellettavia erityissäännöksiä, tällä direktiivillä on direktiivin 93/104/EY 14 artiklan mukaisesti etusija kyseisen direktiivin asiaa koskeviin säännöksiin nähden.

4. Tämä direktiivi täydentää asetuksen (ETY) N:o 3820/85 säännöksiä sekä tarvittaessa AETR-sopimuksen määräyksiä, joilla on etusija tämän direktiivin säännöksiin nähden.

3 artikla

Määritelmät

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoite

Tämän direktiivin tavoitteena on säätää työaikajärjestelyjä koskevista vähimmäisvaatimuksista maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden turvallisuuden ja terveyden suojelemiseksi sekä maantieliikenteen turvallisuuden parantamiseksi ja kilpailuolosuhteissa ilmenevien erojen pienentämiseksi edelleen.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan jäsenvaltioihin sijoittautuneiden yritysten palveluksessa oleviin liikkuviin työntekijöihin, jotka osallistuvat asetuksen (ETY) N:o 3820/85 tai sen asemesta AETR-sopimuksen soveltamisalaan kuuluvan maantieliikenteen harjoittamiseen.

Tätä direktiiviä sovelletaan itsenäisiin kuljettajiin 23 päivästä maaliskuuta 2009, sanotun kuitenkin rajoittamatta seuraavan alakohdan soveltamista.

Komissio esittää viimeistään kaksi vuotta ennen kyseistä päivää kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomuksessa arvioidaan sitä, miten itsenäisten kuljettajien jättäminen soveltamisalan ulkopuolelle vaikuttaa liikenneturvallisuuteen, kilpailun edellytyksiin, ammattikunnan rakenteeseen sekä sosiaalisiin näkökohtiin. Kunkin jäsenvaltion liikenteen toimialan rakenteeseen ja maantieliikenneammatin työympäristöön liittyvät olosuhteet otetaan huomioon. Komissio esittää kertomuksen perusteella ehdotuksen, jolla on tarkoitus joko

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'työajalla':

1) liikkuvien työntekijöiden osalta työn aloittamisen ja lopettamisen välistä aikaa, jona hän on työpaikallaan, on työnantajan käytettävissä ja suorittaa tämän määräämiä tehtäviä tai toimintoja eli

— kaikkiin maantieliikenteen tehtäviin käytettyä aikaa. Näitä tehtäviä ovat esimerkiksi:

i) ajoneuvon ajaminen,

ii) lastaus ja purkaminen,

iii) matkustajien auttaminen ajoneuvoon nousemisessa tai siitä poistumisessa,

iv) puhdistustyöt ja tekninen huolto,

v) kaikki muut tehtävät, joilla pyritään varmistamaan ajoneuvon, lastauksen ja matkustajien turvallisuus tai täyttämään erityisesti kyseiseen kuljetukseen liittyvät oikeudelliset velvoitteet, mukaan lukien lastauksen ja purkamisen valvonta sekä poliisi-, tulli-, maahantulo- ja muiden viranomaisten edellyttämien hallinnollisten muodollisuuksien täyttäminen.

— ajanjaksoja, jolloin hän ei voi vapaasti käyttää aikaansa ja jolloin hänen on oltava työpaikallaan valmiina aloittamaan työnsä ja jolloin hänellä on tiettyjä työhön liittyviä tehtäviä, erityisesti odotusajat lastauksen ja purkamisen yhteydessä, kun näiden ennakoitu kesto ei ole ennalta tiedossa, eli joko ennen lähtöä tai juuri ennen kyseisen ajanjakson tosiasiallista alkamista tai työmarkkinaosapuolten välillä neuvoteltujen ja/tai jäsenvaltioiden lainsäädännössä määriteltyjen yleisten ehtojen mukaisesti.

2) itsenäisten kuljettajien osalta samaa määritelmää sovelletaan työn aloittamisen ja lopettamisen väliseen aikaan, jona itsenäinen kuljettaja on työpaikallaan, on asiakkaan käytettävissä ja suorittaa muita tehtäviä tai toimintoja kuin yleistä hallinnollista työtä, joka ei suoraan liity erityisesti kyseiseen kuljetukseen.

Työaikana ei pidetä 5 artiklassa tarkoitettuja taukoja, 6 artiklassa tarkoitettua lepoaikaa sekä rajoittamatta sellaisen jäsenvaltioiden lainsäädännön tai sellaisten työmarkkinaosapuolten sopimusten soveltamista, joiden mukaan tällaisista ajanjaksoista on maksettava korvaus tai niitä on rajoitettava, tämän artiklan b alakohdassa tarkoitettua varallaoloaikaa.

b) 'varallaoloajalla':

— taukoihin ja lepoaikaan kuulumattomia ajanjaksoja, jolloin liikkuva työntekijä ei ole velvollinen olemaan työpaikallaan, mutta jolloin hänen on oltava käytettävissä, jos hänet mahdollisesti kutsutaan aloittamaan ajaminen tai jatkamaan sitä tai suorittamaan muita työtehtäviä. Erityisesti varallaoloaikana pidetään ajanjaksoja, jolloin liikkuva työntekijä saattaa lautalla tai junalla kuljettavaa ajoneuvoa, sekä rajoilla vietettyjä tai liikennekielloista aiheutuvia odotusaikoja.

Näiden ajanjaksojen ja niiden ennakoitun keston on oltava etukäteen liikkuvan työntekijän tiedossa eli joko ennen lähtöä tai juuri ennen tarkasteltavan ajanjakson tosiasiallista alkamista tai työmarkkinaosapuolten välillä neuvoteltujen ja/tai jäsenvaltioiden lainsäädännössä määriteltyjen yleisten ehtojen mukaisesti,

— ryhmässä ajavien liikkuvien työntekijöiden osalta kuljettajan vieressä tai makuualustalla vietettyä aikaa ajoneuvon ollessa liikkeellä.

c) 'työpaikalla':

— sen yrityksen pääasiallisen toimipaikan sijaintipaikkaa, jonka palveluksessa maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimiva henkilö suorittaa työtehtäviään sekä sen toissijaisia toimipaikkoja yrityksen kotipaikasta tai pääasiallisesta toimipaikasta riippumatta,

— ajoneuvoa, jota maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimiva henkilö käyttää suorittaessaan työtehtäviään,

— mitä tahansa muuta paikkaa, jossa harjoitetaan kuljetukseen liittyvää toimintaa;

d) 'liikkuvilla työntekijöillä' liikkuvaan henkilöstöön kuuluvia työntekijöitä, mukaan lukien harjoittelijat ja oppisopimuskoulutuksessa olevat, jotka ovat maantieliikenteen matkustaja- tai tavarakuljetusta toisten lukuun tai omaan lukuunsa harjoittavan yrityksen palveluksessa;

e) 'itsenäisellä kuljettajalla' henkilöä, jonka pääasiallisena ammattitoimintana on matkustajien tai tavaroiden kuljettaminen maantieliikenteessä toisen lukuun yhteisön lainsäädännössä tarkoitettulla tavalla yhteisön luvan tai muun ammatillisen valtuutuksen turvin edellä mainittujen kuljetusten suorittamiseksi, joka voi työskennellä omaan laskuunsa ja joka ei ole sidottu työnantajaan työ sopimuksella tai muulla hierarkkisella suhteella, jolla on vapaus

järjestellä asiaan kuuluvaa toimintaansa, jonka tulot ovat suoraan riippuvaisia saadusta liikevoitosta ja jolla on vapaus pitää yksin tai yhteistyössä muiden itsenäisten kuljettajien kanssa yllä kauppasuhteita useisiin asiakkaisiin.

Tässä direktiivissä kuljettajia, jotka eivät täytä näitä kriteerejä, sitovat samat velvollisuudet ja he saavat samat oikeudet, jotka direktiivissä on säädetty työntekijöille;

f) 'maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivalla henkilöllä' liikkuvaa työntekijää tai itsenäistä kuljettajaa, joka toimii kyseisissä tehtävissä;

g) 'viikolla' ajanjaksoa, joka alkaa kello 00.00 maanantaina ja päättyy kello 24.00 sunnuntaina;

h) 'yöajalla' vähintään neljän tunnin mittaista ajanjaksoa, siten kuin se on määritelty kansallisessa lainsäädännössä, kello 00.00 ja kello 07.00 välisenä aikana;

i) 'yötyöllä' työtä, joka tehdään yöaikaan.

4 artikla

Viikoittainen enimmäistyöaika

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta:

a) keskimääräinen viikoittainen työaika ei ylitä 48:aa tuntia. Yhden viikon enimmäistyöaika voi olla enintään 60 tuntia, edellyttäen että neljän kuukauden ajalta laskettu keskiarvo ei ylitä 48:aa viikkotuntia. Asetuksessa (ETY) N:o 3820/85 olevan 6 artiklan 1 kohdan neljännen ja viidennen alakohdan säännöksillä tai tarvittaessa AETR-sopimuksen 6 artiklan 1 kappaleen neljännen kohdan määräyksillä on etusija tämän direktiivin säännöksiin nähden, edellyttäen että asianomaisten kuljettajien keskimääräinen viikoittainen 48 tunnin työaika ei ylitä neljän kuukauden jaksolla;

b) työaika muodostuu eri työnantajien palveluksessa tehtyjen työtuntien yhteismäärästä. Työnantajan on pyydyttävä liikkuvalla työntekijältä kirjallisesti laskelma toisen työnantajan palveluksessa työskennelystä ajasta. Liikkuvan työntekijän on annettava kyseiset tiedot kirjallisesti.

5 artikla

Tauot

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivat henkilöt eivät missään tapauksessa työskentele pidempään kuin kuusi tuntia yhtäjaksoisesti ilman taukoa, tämän kuitenkin rajoittamatta 2 artiklan 1 kohdan soveltamista ja sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksessa (ETY) N:o 3820/85 säädetyn tai sen asemesta AETR-sopimuksessa määrätyn suojan tason varmistamista. Työaika on keskeytettävä vähintään 30 minuutin mittaisella tauolla, jos kokonaistyöaika on vähintään kuusi ja enintään yhdeksän tuntia, ja vähintään 45 minuutin tauolla, jos kokonaistyöaika on pitempi kuin yhdeksän tuntia.

2. Tautot voidaan jakaa vähintään 15 minuutin pituisiksi erillisiksi jaksoiksi.

6 artikla

Lepoaika

Tässä direktiivissä oppisopimuskoulutuksessa olevia ja harjoittelijoita koskevat samat lepoaikaa koskevat asetuksen (ETY) N:o 3820/85 säännökset tai sen asemesta AETR-sopimuksen määräykset kuin muita liikkuvia työntekijöitä.

7 artikla

Yötyö

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että:

- yötyötä tehtäessä päivittäinen työaika on enintään kymmenen tuntia kullakin 24 tunnin ajanjaksolla;
- yötyö korvataan kansallisten säännösten, työehtosopimusten, työmarkkinaosapuolten välisten sopimusten ja/tai kansallisen käytännön mukaisesti edellyttäen, että tällainen korvaaminen ei ole omiaan vaarantamaan liikenneturvallisuutta.

2. Viimeistään 23 päivänä maaliskuuta 2007 komissio arvioi 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti laatimansa selvityksen puitteissa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten vaikutuksia. Komissio liittää tarvittaessa kyseiseen selvitykseen aiheelliset ehdotukset.

3. Komissio esittää ammattikuljettajien, mukaan lukien yötyötä tekevät, koulutukseen liittyviä säännöksiä koskevan direktiiviehdotuksen, jossa määritellään koulutuksen yleiset periaatteet.

8 artikla

Poikkeukset

1. Poikkeuksia 4 ja 7 artiklasta voidaan myöntää objektiivisista tai teknisistä tai työn järjestelyyn liittyvistä syistä työehtosopimuksin, työmarkkinaosapuolten välisin sopimuksin tai, jos tämä ei ole mahdollista, lailla, asetuksella tai hallinnollisin määräyksin edellyttäen, että asianomaisten työnantajien ja työntekijöiden edustajia kuullaan ja että kaikkia työmarkkinaosapuolten asiaankuuluvia vuoropuhelun muotoja pyritään edistämään.

2. Mahdollisuus poiketa 4 artiklasta ei saa johtaa yli kuuden kuukauden tasoittumisjakson käyttöönottoon laskettaessa keskimääräistä 48 tunnin viikoittaista enimmäistyöaikaa.

9 artikla

Tiedottaminen ja kirjanpito

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että:

- a) liikkuville työntekijöille tiedotetaan asiaankuuluvista kansallisista määräyksistä, yrityksen sisäisistä säännöistä ja työmarkkinaosapuolten välisistä sopimuksista, erityisesti työehtosopimuksista ja mahdollisista yrityskohtaisista sopimuksista, jotka on tehty tämän direktiivin perusteella, sanotun kuitenkin rajoittamatta työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa työntekijöille työsopimuksessa tai työsuh-

teessa sovellettavista ehdoista 14 päivänä lokakuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/533/ETY⁽¹⁾ soveltamista;

- b) maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työaika kirjataan, tämän kuitenkin rajoittamatta 2 artiklan 1 kohdan soveltamista. Kirjanpitoa on säilytettävä vähintään kahden vuoden ajan kyseessä olevan ajanjakson päättymisestä. Työnantajat vastaavat liikkuvien työntekijöiden työajan kirjaamisesta. Työnantajan on pyynnöstä annettava liikkuville työntekijöille jäljennös työaikakirjanpidosta.

10 artikla

Edullisemmat määräykset

Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen soveltaa tai ottaa käyttöön maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun kannalta edullisempia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä tai sallia liikkuvien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun kannalta edullisempien työehtosopimusten tai työmarkkinaosapuolten välillä tehtyjen muiden sopimusten soveltaminen tai edistää niiden soveltamista. Tämän direktiivin täytäntöönpano ei ole asiallinen peruste heikentää 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen työntekijöiden suojelun yleistä tasoa.

11 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on määriteltävä seuraamusjärjestelmä, jota sovelletaan jos tämän direktiivin nojalla annettuja kansallisia säännöksiä rikotaan, ja varmistettava tarvittavin toimenpitein, että seuraamuksia sovelletaan. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

12 artikla

Neuvottelut kolmansien maiden kanssa

Jotta tämän direktiivin säännöksiä vastaavia sääntöjä sovellettaisiin yhteisön ulkopuolisiin maihin sijoittautuneiden yritysten palveluksessa oleviin liikkuviin työntekijöihin, yhteisö aloittaa heti tämän direktiivin voimaantultua neuvottelut asianomaisten kolmansien maiden kanssa.

13 artikla

Kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle joka toinen vuosi kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja ilmoitettava työmarkkinaosapuolten näkökannat. Kertomuksen on oltava komissiolla viimeistään kertomuksen kattaman kaksivuotiskauden päättymistä seuraavan syyskuun 30 päivänä. Kaksivuotiskausi on sama kuin asetuksen (ETY) N:o 3820/85 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kausi.

⁽¹⁾ EYVL L 288, 18.10.1991, s. 32.

2. Komissio laatii joka toinen vuosi kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa ja alan kehityksestä. Komissio toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle.

14 artikla

Loppumääräykset

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 23 päivänä maaliskuuta 2005 tai varmistettava, että työmarkkinaosapuolet ovat kyseiseen päivään mennessä toteuttaneet sopimuksin tarpeelliset järjestelyt samalla kun jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet, joiden avulla ne voivat koko ajan taata tässä direktiivissä säädettyjen tavoitteiden saavuttamisen.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina ne kansalliset säännökset, jotka ne ovat antaneet tai antavat tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tavaroiden lähettäjät, rahdin huolitsijat, hankkijat, alihankkijat ja liikkuvia työntekijöitä käyttävät yritykset noudattavat tämän direktiivin asiaa koskevia säännöksiä.

15 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

16 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 11 päivänä maaliskuuta 2002.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. PIQUÉ I CAMPS

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 21 päivänä maaliskuuta 2002,

tietyjen kolmansista maista tuotavien tuote-erien fyysisten tarkastusten harventamisesta neuvoston direktiivin 90/675/EY mukaisesti tehdyn päätöksen 94/360/EY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 1121)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2002/237/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivillä 97/78/EY kumottiin ja korvattiin neuvoston direktiivi 90/675/EY⁽²⁾, jonka nojalla oli laadittu tiettyjen kolmansista maista tuotavien tuote-erien fyysisten tarkastusten harventamisesta tehty päätös 94/360/EY⁽³⁾.
- (2) Sen jälkeen, kun Amerikan yhdysvalloista tuodusta lihasta oli löydetty kasvua edistäviä ksenobioottisia hormoneja, komission päätöksellä 1999/302/EY⁽⁴⁾ muutettiin päätös 94/360/EY sellaisen tehostetun järjestelmän käyttöön ottamiseksi, jolla valvotaan kyseisestä maasta tuotavaa tuotetta naudanlihaa ja muita naudan osia, ei kuitenkaan biisoninlihaa ja muita biisonin osia.
- (3) Näiden jäämien löytämisen jälkeen Amerikan yhdysvaltojen viranomaiset tehostivat ilman hormoneja kasvatettua karjaa koskevaa ohjelmaansa (hormone-free cattle programme) kesäkuussa 1999, mutta komission elintarvike- ja eläinlääkintäviraston Yhdysvaltoihin tekemällä tarkastuskäynnillä ohjelmassa havaitsemien lisäongel-

mien vuoksi kyseinen ohjelma keskeytettiin heinäkuussa 1999 ja aloitettiin myöhemmin uudestaan syyskuussa 1999 tehostetussa muodossa (non-hormone-treated cattle programme).

- (4) Komission päätöksellä 1999/518/EY⁽⁵⁾ muutettiin edelleen yhteisön rajatarkastusasemilla toteutettavia tarkastustoimenpiteitä stilbeenien varalta tehtävien erityistestien sisällyttämiseksi niihin sen jälkeen, kun Sveitsin toimivaltaiset viranomaiset olivat havainneet Yhdysvalloista tuodussa naudanlihassa dietyylistilbestrolia (DES).
- (5) Komissio teki valvontaohjelmasta saatujen myönteisten tulosten perusteella syyskuussa 2000 päätöksen 2000/583/EY⁽⁶⁾, jolla harvennetaan Amerikan yhdysvalloista tuotavan tuoreen lihan tarkastusten tiheyttä siten, että kaikkien tuote-erien sijasta tarkastetaan ainoastaan 20 prosenttia tuote-eristä. Mainitulla päätöksellä poistetaan niin ikään jäsenvaltioiden velvoite sallia ainoastaan sellaisten erien pääsy alueelleen, joiden osalta tutkimusten ja analyysien tulokset ovat hyväksyttävää.
- (6) Kyseinen päätös oli ensimmäinen toimenpiteistä, joilla pyritään asteittain luopumaan kokonaan velvoitteesta tehdä kaikille fyysiseen tarkastukseen valituille lähetyksille hormoneja mittaava testi, ja päätöstä oli määrä tarkastella uudelleen uusien testitulosten perusteella päätöksen 1999/302/EY 2 artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9.

⁽²⁾ EYVL L 373, 31.12.1990, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 158, 25.6.1994, s. 41.

⁽⁴⁾ EYVL L 117, 5.5.1999, s. 58.

⁽⁵⁾ EYVL L 197, 29.7.1999, s. 50.

⁽⁶⁾ EYVL L 246, 30.9.2000, s. 67.

- (7) Päätöksillä 1999/302/EY ja 1999/518/EY käyttöön otetuissa lisätarkastuksissa ja Euroopan yhteisön ylimääräisen hormonien valvontaohjelman osana tehdyissä kokeissa ei ole tällä välin paljastunut yhtään positiivista tuoreen naudanlihan ja muiden naudan osien näytettä.
- (8) Tästä syystä on aiheellista kumota vaatimus, jonka mukaan 20 prosenttia Yhdysvalloista tuoduista lihaeristä on tarkastettava hormonien varalta, ja laboratoriotestien osalta kyseistä lihaa on kohdeltava samoin perustein kuin muista kolmansista maista tuotua lihaa.
- (9) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvä eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 94/360/EY seuraavasti:
Kumotaan 1 a artikla.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 21 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

OIKAISUJA

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 472/2002, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2002, tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 466/2001 muuttamisesta

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 75, 16. maaliskuuta 2002)

Sivulla 20 liitteessä olevan taulukon toisessa osassa sarakkeissa 3 ja 4:

korvataan: "Direktiivi 2002/27/EY",

seuraavasti: "Direktiivi 2002/26/EY".

ja taulukon toisessa osassa olevassa alaviitteessä:

korvataan: "EYVL L 75, 16.3.2002, s. 44",

seuraavasti: "EYVL L 75, 16.3.2002, s. 38".
